

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIEVERGADERING RUIMTE EN INFRASTRUCTUUR VAN GEMEENTE LAREN
d.d. 16 oktober 2018

1. Opening en vaststellen agenda

De voorzitter: Goedenavond, dames en heren. Op de eerste plaats, alle mensen op de publieke tribune: van harte welkom. Een volle bak. Dus een feest voor de democratie vanavond. U bent van harte welkom. We hebben een interessante agenda en dat is ongetwijfeld de reden dat u massaal bent opgekomen. En dat waarderen we in hoge mate. We waarderen natuurlijk ook de aanwezigheid van de commissieleden, maar dat is min of meer hun vak. Dus dat is normaal. Maar dat u er zit, wordt bijzonder op prijs gesteld. We hebben een bericht van verhindering van mevrouw Brakel, en die wordt vervangen door de heer Grunwald en mevrouw Graafsma.

2. Vaststelling van de lijst adviezen en conclusies vergadering commissie R&I d.d. 18 september 2018

De voorzitter: We hebben eigenlijk maar één discussiepunt voor vanavond, maar we krijgen eerst de vaststelling van de lijst van adviezen en conclusies van de vergadering van 18 september laatstleden. Zijn daaromtrent op- of aanmerkingen? Dat is niet het geval.

3. Mededelingen

De voorzitter: Mededelingen van de zijde van het college? Niet.

4. Meldingen Portefeuillehouders m.b.t. Gemeenschappelijke Regelingen

De voorzitter: Meldingen portefeuillehouders? Ook dat veronderstel ik, dat ...

5. Raadsvoorstellen

De voorzitter: Komen we onmiddellijk bij de hoofdmaaltijd van vandaag, te weten raadsvoorstel, onderwerp: Aanvraag omgevingsvergunning realisatie appartementen Rabolocatie / Keuzenota. En wij worden geacht vanavond voor te bereiden, in te stemmen met de keuzenota en indien de gehele gemeenteraad kiest voor de bouw van appartementen, een verklaring van geen bedenking af te geven voor de bouw van 18 appartementen. Dat is dus het raadsvoorstel. Vanavond zitten we in de commissie en de commissie besluit niks: die geeft alleen blijk van haar opvattingen en mogelijk gevoelens, en wordt geacht in principe een technische bespreking te voeren. Waarbij het niet altijd helemaal helder is, moet ik toegeven, waar de scheidslijn tussen techniek en andere, laat ik zeggen politiek aan de orde is. Maar u kunt erop vertrouwen dat ik als voorzitter streng toe te zien om zoveel mogelijk orde bij de zaak te houden. Dat gezegd zijnde, dames en heren, is er een hele lijst van sprekers, hetgeen wij in hoge mate waarderen. Maar ik zeg u tegelijkertijd erbij: we moeten natuurlijk ook wat dat betreft streng zijn. De discipline is absoluut noodzakelijk, en de regel is helaas dat iedere spreker niet meer krijgt dan vijf minuten. Dat geldt niet voor de commissieleden, dat moet ik u daar toegeven, maar ik doe nu al een beroep op de commissieleden om nadat de inspraakronde ten einde is, dat ook de leden van commissie zich bewust zijn van een zekere orde met betrekking tot de duur van hun interventies. Dat gezegd zijnde geef ik als eerste het woord aan de heer Lagerweij, een bewoner van dit dorp. Mijnheer Lagerweij, gaat u zitten. Het woord is aan u, mijnheer Lagerweij.

De heer Lagerweij: Dank u wel. Ik vind dat u het mooi introduceert: het feest der democratie. Mooier had ik het niet kunnen zeggen. Ik weet niet ... Heb ik al zoveel indruk gemaakt?

De voorzitter: Nog meer graag, nog meer graag. Anders moet iemand even ... Even, mevrouw de griffier, de techniek erbij halen, want zo gaat het niet. Sorry, mijnheer Lagerweij. Dit gaat niet ten koste van uw vijf minuten, dat begrijpt u.

De heer Lagerweij: Dat is heel fijn. Ja, mijn naam is Kay ... Geachte commissie, voorzitter, mijn naam is Kay Lagerweij. Al bekend, ik heb vorig jaar ook ingesproken. Ik heb duidelijk gemaakt dat ik het niet eens ben met de bestemmingsplanwisseling. Ik heb ook aangegeven dat ik niet begrijp wie er nou precies beter van wordt, met deze wijziging. En ik wil ook nog even tegen de heer Stam zeggen dat de vorige keer, tijdens de informatieavond, ben ik een beetje geframed - om dan even wat populaire taal te gebruiken – als de meneer die gefrustreerd is omdat hij het kantoorbestemming niet heeft kunnen handhaven, omdat hij een lager bod had dan de heer Voerman. Dus daar gaat het nu even niet om. Het gaat mij nu even puur om mijn eigen privacy, mijn woongenot, de overlast die ik krijg. En het aardige is dat ik eigenlijk namens alle omwonenden, niet alleen namens mezelf, of laat ik zeggen: 90% van de omwonenden van het Rabobank-terrein een petitie wil aanbieden dat wij tegen de sloop zijn van het Rabobank-gebouw. Die heb ik hier; dit zijn alle handtekeningen. Dus ook om later even te voorkomen dat er sommige mensen wel voor zijn en sommige mensen tegen. Het merendeel van de mensen, omwonenden zijn tegen. Die heb ik hier liggen en die laat ik graag straks even rondgaan. Wat ik eigenlijk van het hele verhaal vind, is dat alles in een soort omgekeerde volgorde gebeurt. En ik wil dat graag toelichten. Alles wordt namelijk achteraf geargumenteed. Even chronologisch: de Rabobank komt te koop te staan. Tijdens de informatieavond vorige week werd ook aangegeven: nou, daar weten wij als gemeente eigenlijk niks van, dat die te koop kwam. Dat verbaast mij want ik weet dat een aantal partijen die wilde bieden op de Rabobank vooraf bij de gemeente te rade zijn gegaan: goh, wat vinden jullie van onze plannen? Op basis van die toetsing bij de gemeente, laat ik het even zo noemen, zijn een aantal biedingen gedaan en is uiteindelijk het hoogste bod of een van de hoogste boden, dat weet ik niet helemaal, is uiteindelijk de Rabobank op ingegaan. Met name hebben wij vernomen van de Rabobank - komt de heer Oomkens straks even op terug - heeft de Rabobank gezegd: het is een goed bod. Fijn dat de gemeente er achter staat en fijn dat omwonenden ook instemmen met dit plan. Ik refereer even aan de petitie, dat dat dus daadwerkelijk niet zo is. Wat ik nog steeds vind is dat op dat moment had de gemeente de vraag moeten stellen: maar wat willen we eigenlijk met het Rabobank-terrein? Willen we daar kantoren, willen we daar hotels of willen we daar wonen? En een andere vraag is: willen we slopen of willen we niet slopen? Even in het kader van de duurzaamheid. Dus wederom vind ik dat daar omgekeerd geredeneerd wordt en dus puur vanuit opportunisme. Uiteindelijk is het bod dus van de heer Voerman geaccepteerd. Ik heb al een paar keer een compliment gemaakt aan de heer Voerman, dat hij een hoop risico durft te nemen. Ik ben ook ondernemer, hij is ook ondernemer; hij durft het neer te leggen en gaat er vanuit dat het bestemmingsplan gewijzigd gaat worden op basis van de plannen die hij heeft. Dan vervolgens gaat de heer Voerman een briefje doen in de brievenbussen van alle omwonenden, die dus in principe of merendeels tegen de plannen zijn van de heer Voerman, weten we nu. En dan gaat hij met sommige mensen het gesprek aan, sommige mensen gaat hij geen gesprek aan zoals met mij. Want ik heb helemaal geen zin in een gesprek met een meneer die allemaal gaat doen die ik helemaal niet in mijn backyard wil. En sommige mensen hebben gevraagd: mijnheer Voerman, kunnen we een afspraak maken? En daar is niet op gereageerd, zoals mijn buurvrouw van Dammaat nummer 5. Dan vervolgens is er een keuzenota zoals die er nu weer is, en wederom gaat volgens mij alles omgekeerd: wederom is er verzet van de omwonenden, wordt er ingesproken, vinden dit niet fijn. En wederom zeg ik dus van: wie wordt hier nou beter van? En dan ontstaat er een discussie in de commissie: willen we nou eigenlijk een hotel? Willen we nou een kantoor? Willen we wonen? Moeten we

slopen, ja of nee? En uiteindelijk is het advies van de commissie aan de gemeenteraad: laten we nu als voorstel doen dat het niet op de agenda komt van de gemeenteraad. Waar wij natuurlijk in eerste instantie heel blij mee zijn, alleen, waar het ons om gaat is dat uiteindelijk natuurlijk de beslissing wordt: we gaan niet akkoord met de bestemmingsplanwijziging. Dan, aan het eind van die avond, en dat wil ik toch even gezegd hebben; misschien is dat vervelend en confronterend en persoonlijk, gaan wij nog even met een aantal bewoners naar Het Bonte Paard om even na te praten en zien wij ook de heer Voerman met nog wat andere mensen napraten. En ook een ambtenaar van de gemeente Laren, wat wij eigenlijk heel raar vinden. Want naar ons idee wat die meneer van de gemeente bij ons moeten aanschuiven, want wij zijn de inwoners van de gemeente Laren. Daar is wat correspondentie over geweest; misschien wil de heer Stam daar nog niets over zeggen later vanavond. Nee hoor, zegt hij. Dat is prima. Dan heb ik het in ieder geval gezegd. Dank u wel. Dat gaat niet van mijn tijd af, dit. Dan vervolgens komt er een informatieavond. Wederom naar mijn idee gaat het weer de ... Is weer de omgekeerde volgorde. Een informatieavond is volgens mij dat wij informatie krijgen. Wat gebeurt er: we worden gewezen op de rechten van de burgers, dat zijn wij dan. En dat gaat dan over dit is wat we hebben gedaan tot nu toe. Als jullie het er niet mee eens zijn, kun je dit doen; als je het er nog niet mee eens bent, kun je dat doen. Nou, ik weet van mijn buurvrouw drie huizen verderop dat dit hele verhaal 20 jaar geleden ook al is geweest. Toen ook een bestemmingsplan werd gewijzigd van wonen naar kantoren. Die mevrouw heeft toen drie jaar geprocedeerd en het heeft uiteindelijk geld gekregen en uiteindelijk is het toch doorgegaan. Maar goed, gelukkig heeft ze drie jaar weten te rekken en nu staat die mevrouw weer voor hetzelfde punt.

De voorzitter: U heeft nog een minuut.

De heer Lagerweij: Ja, dan heb ik meer dan genoeg. Even kijken. Dan worden een aantal interpretaties van onderzoeken gedaan. Er zijn nou blijkbaar 3, 4 onderzoeken gedaan. Helaas hebben wij voor de informatieavond niet die onderzoeken kunnen lezen, dus eigenlijk is het een informatieavond waarin wij worden geïnformeerd met de interpretatie van de heer Stam en zijn collega's, om het maar even zo te zeggen, over de conclusies van de onderzoeken. En natuurlijk komen die onderzoeken en de conclusies precies uit volgens de plannen die de heer Stam heeft, want ja: appartementen is eigenlijk de beste optie. Terwijl ik de interpretatie heb dat kantoren ook een optie is, en hotel misschien ook nog steeds een optie is. Dus ik vind het omgekeerd redeneren: ik wil graag iets en daarna ga ik in onderzoek doen en dan ga ik precies kijken in dat onderzoek wat mij wel bevalt en wat mij niet bevalt. Doe ik een informatieavond en daarna stuur ik de informatie op. Dat klopt dus volgens mij niet. Wederom, omgekeerd redeneren. En de focus wordt vooral gelegd ... Kijk, we hebben een hele mooie maquette en moet je kijken hoe mooi dat allemaal is. En de eerste reactie van alle omwonenden is eigenlijk: wat verschrikkelijk, hoe dat eruitziet. Maar volgens mij gaat het daar nu niet om. Ik rond het nu af. Dus vandaag hebben we wederom een keuzenota waar ik helemaal niet idee heb dat ik ergens uit kan kiezen en volgens mij is de vraag: wat wil de gemeente nou? Willen die gewoon een opportunistisch plan doorduwen? Of zeggen we gewoon van: jongens, wat willen we nou op die locatie? Waarin ik nogmaals kan zeggen dat de omwonenden het in ieder geval niet willen, terwijl een paar keer is gezegd dat de omwonenden het misschien wel willen. Wij willen het ieder geval niet. Het lijkt erop dat alles er gewoon moet worden doorgejast en ik zou ook willen zeggen: commissie, zoals jullie hier zijn, denk nog eens heel goed na of dit nou echt al een heel goed plan is of dat het gewoon een soort opportunisme is van iemand die, of een paar mensen commitment heeft gegeven aan een projectontwikkelaar die er gewoon verschrikkelijk rijk aan gaat worden. Want dat is het gewoon. En een heleboel omwonenden worden hier gewoon heel erg de dupe van. En daar word ik gewoon emotioneel van. Nou, precies de goede klap op het goede moment.

De voorzitter: Prima. Zijn er ... Zijn er vr... U wordt geacht op de publiek tribune wel te luisteren, maar daar moet u het toch echt bij laten. Zijn er van de zijde van de commissie vragen aan de heer Lagerweij? De heer Vos. En de heer Grunwald. De heer Vos.

De heer Vos: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik wilde graag twee vragen aan u stellen. U zegt: u heeft een handtekeningenlijst. Prima, lijkt mij heel handig als mensen het ergens mee oneens zijn, of eens zijn, ik weet niet. Maar wat mij wel intrigeert is: op basis waarvan is daar getekend? Is dat een argument, meerdere argumenten?

De heer Lagerweij: Ja, zal ik het u voorlezen?

De heer Vos: Nou, als u ... Als ... Ik zou wel graag willen weten: waar hebben mensen dan hun handtekening onder gezet?

De heer Lagerweij: Zal ik het voorlezen?

De heer Vos: Want soms ben ik ineens lid geworden van iets ...

De heer Lagerweij: Zal ik het voorlezen?

De heer Vos: ... waarvan ik pas later zag dat ik lid geworden was.

De heer Lagerweij: Aan de raadscommissie R&I op dinsdag 16 oktober met betrekking tot het onderwerp Aanvraag omgevingsvergunning realisatie appartementen Rabolocatie keuzenota.

De heer Vos: Iets langzamer, alstublieft, want ...

De heer Lagerweij: Sorry?

De heer Vos: Ietsje langzamer, wat u kunt het lezen, maar ik ...

De heer Lagerweij: Ja, maar ik ben gewend om heel snel iets in vijf minuten ...

De voorzitter: Mijnheer Vos, wilt u dat aan mij overlaten? Oké, gaat u door.

De heer Lagerweij: Mensen hebben getekend voor het volgende: als omwonende van de Rabolocatie geef ik hierbij aan tegen de sloop van het Rabobank-gebouw te zijn. De realisatie van appartementen zal leiden tot een hoop onnodige overlast, schendt mijn privacy, mijn woongenot en zal waardevermindering van mijn huis tot gevolg hebben.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Lagerweij: Dat is waar mensen voor tekenen.

De voorzitter: De heer Vos.

De heer Vos: Ik tel daar in drie verschillende argumenten, als ik u goed beluister. Daarom vroeg ik u ook iets langzamer, want daarom kan ik het namelijk beter volgen. Want ik hoor namelijk zeggen: tijdelijk overlast, één argument; waardevermindering; en privacyschending. Dat zijn dus drie verschillende dingen.

De heer Lagerweij: En tegen de sloop.

De heer Vos: Ja, oké, ik ben tegen de sloop vanwege drie argumenten. Dan heb ik het goed begrepen.

De heer Lagerweij: Nou, die drie dingen hebben ...

De heer Vos: Vier.

De heer Lagerweij: ... zijn natuurlijk een gevolg van het ander.

De heer Vos: Oké, dus vier argumenten tel ik.

De heer Lagerweij: Ja, waarvan drie argumenten het gevolg zijn van het eerste argument, de sloop.

De voorzitter: De heer Grunwald. Nee, de heer Grunwald.

De heer Grunwald: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Lagerweij, u hebt een heel betoog gehouden over de procedure die gevolgd is om tot deze keuzenota te komen. Ik heb geen inhoudelijke argumenten gehoord. Mijn collega heeft daar nou net na gevraagd. Die hebt u dus opgesomd; die staan dus in die brief die u aanhaalt van omwonenden. Maar kunt u nog iets meer toelichten wat de inhoudelijke argumentatie is? Waaruit blijkt volgens u waardevermindering? Waaruit blijkt schending van de privacy? En overlast houdt je sowieso.

De heer Lagerweij: Heeft u zelf de ...

De heer Grunwald: Naar mijn mening, als je dat ding sloopt of iets anders neerzetten of een ander kantoorgebouw neerzet. Dus dat is ...

De heer Lagerweij: Heeft u zelf de ...

De voorzitter: De heer Lagerweij heeft het woord.

De heer Lagerweij: Heeft u zelf de plattegronden gezien en de maquette?

De voorzitter: Maar u geeft antwoord op de vraag, mijnheer Lagerweij.

De heer Lagerweij: Ja, en ik stel een vraag terug.

De voorzitter: Nou, dat is niet de bedoeling.

De heer Lagerweij: Want dan, als mijnheer zegt: ja, die heb ik gezien, dan kan ik zeggen, nou, dan snapt hij het zelf.

De heer Grunwald: Ik weet hoe het project eruitziet.

De heer Lagerweij: Ja, oké. Nou, dan hoeft u dat niet uit te leggen.

De voorzitter: Goed, andere vragen of opmerkingen.

De heer Lagerweij: Want als ik dan nog even dat af mag maken: er staan nu plannen waarin gewoon op 3 meter van mijn ... De achterkant van mijn muur, zeg maar, of mijn heg, komen gewoon 4-5 meter hoge appartementen. En dat zijn allemaal van die hele kleine dingetjes, dat er een bepaalde hoogte is afgesproken. Alleen, dat die hoogte gewoon direct recht omhoog gaat en daar kijken mensen gewoon direct mijn tuin in.

De voorzitter: De heer Van den Berg.

De heer Lagerweij: Heel vervelend.

De heer Van den Berg: Een aanvullende vraag aan de heer Lagerweij is of hij nog een keer kan duiden hoe het sinds de laatste keer dat hij in deze gemeenteraadszaal zat tot opzichte van nu toch nog even misschien op in kan gaan naar zijn gevoel met de omwonenden is omgegaan vanuit de gemeente. Niet zozeer vanuit de projectontwikkelaar, want dat geloof ik wel – of niet. Geloof ik niet. Maar met name vanuit de gemeente, de gemeente heeft geacteerd. En de aanv... Tweede vraag is, de heer Lagerweij vroeg net nog iets en daar reageerde onderhands de wethouder op: dat doe ik niet. Dat zou ik graag nog een keer herhaald willen hebben, want ik vind het wel vreemd dat we aan deze tafel als er een inspreker is informeel dan toe gefluisterd wordt dat daar geen antwoord op komt. Dat vind ik gewoon niet kunnen. Dus alles wat we hier zeggen moet gewoon duidelijk via deze tafel besproken worden. En voor de rest nemen wij gewoon de inbreng voor zover dat het nodig is, voorzitter, geheel mee.

De voorzitter: U weet dat uw laatste opmerking heeft dus niet betrekking op de heer Lagerweij en die zult u dus kunnen herhalen tijdens de eerste normale ronde die wij als commissie hebben.

De heer Van den Berg: Nee, ik zou willen vragen aan de heer Lagerweij of hij die vraag of opmerking misschien nog een keer kan herhalen. Dat die beter op tafel ligt.

De voorzitter: Het woord is aan de heer Lagerweij.

De heer Lagerweij: De eerste vraag is: wat is er gebeurd na de adviescommissie ... Raadscommissie R&I ... Adviescom... Advies... Nou, allemaal moeilijke woorden voor mij. In ieder geval: wat is er gebeurd? Niks. Dat is dan het antwoord op die vraag en dan de tweede vraag was: kan ik nog een keer zeggen wat er is gebeurd na diezelfde vergadering toen wij naar Het Bonte Paard gingen als omwonenden en wat is er gebeurd ... Wat zagen wij daar? Is dat de heer Voerman en de architect en de makelaar daar nog na zaten te praten met een ambtenaar. En dat vonden wij een beetje vreemd, want wij hadden meer het idee dat de ambtenaar meer aan onze kant zou moeten ... Bij ons tafeltje zou moeten komen zitten over wat er was gebeurd in plaats van eigenlijk de wonden likken met de projectontwikkelaar.

De voorzitter: Dit moet ik tegenhouden. Ik kan niet accepteren dat hier ambtenaren op deze wijze worden benaderd. Wij zijn hier als politici bij elkaar; ambtenaren zijn de dienaren van de politiek. En als er kritiek is wordt die gericht aan de politici, en niet aan de ambtenaar. Dus '...'

De heer Lagerweij: Oké, daar ga ik mee akkoord. En daar is ook al mailverkeer over geweest met de heer Stam en consorten.

De voorzitter: Oké, goed. Dus die opmerking '...'

De heer Lagerweij: Dat is gewoon allemaal ... Oké, dan trek ik dat in. En als u dat wil lezen, kan dat gewoon per mail.

De voorzitter: Oké, dus het wordt teruggetrokken. Het wordt niet genotuleerd. Er wordt geen opmerking gemaakt in de richting van de ambtenaren. Punt.

De heer Lagerweij: Maar, dat zeg ik ...

De heer Van den Berg: Mijnheer de voorzitter, dat was volgens mij de kwintessens van de ... In de eerste ronde viel u niet daar zozeer over. Toen werd het op een bepaalde manier gezegd en nu wordt het ... Vraag ik een verduidelijkende vraag en dan gaat u er best wel fel op in. Volgens mij, uw punt is dat er een gevoel leeft. En dat dan misschien een burger dan een beetje dat niet helemaal goed verwoord; ja, dat kan dan zijn. Maar ik vind het wel een beetje een harde aanval.

De voorzitter: Oké, daar hebben we de nota van genomen. Zijn er andere opmerkingen teneinde Lagerweij? Dat is niet het geval. Dan is de volgende aan de beurt. De heer en mevrouw Van Aken-Van Wieringen. Mevrouw Van Wieringen, het woord is aan u.

Mevrouw Van Wieringen: Even een ... Ik heb in eerste instantie een paar vragen. Past het bouwplan in het huidige bestemmingsplan? En zo nee, wordt dan de bouwplek verschoven? Want als ... De Rabobank komt nu zeg maar tot halverwege het terrein en de bebouwing komt veel verder. En is er een door de gemeente al een planschade-analyserapport opgesteld? En zo ja, mogen wij dat dan ontvangen?

De voorzitter: Oké, we nemen nota van die vragen. Hebben de commissieleden naar aanleiding daarvan behoefte aan een reactie? Dat is niet het geval. De vragen worden uiteraard genoteerd en ik kan me voorstellen dat in de loop van de avond na de toelichting gegeven kan worden met betrekking tot die vragen.

Mevrouw Van Wieringen: Ja. Dan kan ik me op zich niet vinden in het bouwplan zoals die destijds door de heer Voerman is gepresenteerd in de maquette. Vooral niet omdat ... Ik heb het plan gelezen van de ... Even kijken. De strategische visie van de gemeente Laren met betrekking tot het beschermd dorpsgezicht. Het unieke karakter en de kwaliteit van de omgeving van de bebouwing zal centraal staan en volgens het strategische visie van 2025: groen, rustgevend, karakteristiek en monumentaal. Het behouden van de traditionele dorpse sfeer. Als je ziet wat er neer wordt gezet: er komen rechte muren, half, minimaal schuine daken. Het ziet er enorm modern uit en het komt ver naar voren, zowel aan de Burgemeester Van Nispenstraat als aan de Bij Den Toren-kant. En ook de bebouwing komt meer richting de Dammaat als halverwege het terrein. Wat dat aangaat ben ik erg bang voor de privacy en ook de groenimpressie. Ik ben benieuwd in hoeverre die opgetrokken wordt en of daar de lage rooilijn van de laagte van de Rabobank behouden blijft.

De voorzitter: Dat is het?

Mevrouw Van Wieringen: Ja.

De voorzitter: Oké. Zijn daar vragen, opmerkingen van de zijde van de commissie? Dat is niet het geval. Dank u zeer, mevrouw Van Wieringen. U weet, u krijgt in een latere instantie nog de tweede gelegenheid. Dan is het

voor 2 minuten, voor zover u daar behoefte aan hebt uiteraard. Het woord is aan de heer Oomkens. Het woord is aan u.

De heer Oomkens: Dank u. Nadat in de vergadering van deze commissie op de 27 juli jongs... Juno, jongstleden, de vorige zogenaamde keuzenota als ondermaats werd afgeserveerd, produceert Huub de Jong als trouwe knecht van wethouder Stam, opnieuw een stuk ...

De heer ...: Kunt u daar nog iets aan doen, mijnheer de voorzitter? Want ...

De voorzitter: Ja, ik ... Zoals net ook gezegd: het is niet acceptabel dat op welke wijze ook ambtenaren in het spel worden gebracht met betrekking tot een discussie die op politiek niveau plaatsvindt. En het kan onder geen enkel beding worden geaccepteerd. U dient uw kritiek te richten aan degene die verantwoordelijk zijn voor dit gareel, en dat zijn de politici. Dus de ambtenaren staan niet ter discussie, op geen enkele wijze. In die zin moet u uw opmerking als niet gemaakt beschouwen. Mevrouw Timmerman, ik geef de heer ...

Mevrouw Timmerman-Hamers: Even een hele kleine correctie.

De voorzitter: Ik geef de heer Oomkens het woord. Geen correctie aan uw kant; op dit moment is de heer Oomkens aan het woord. De heer Oomkens.

De heer Oomkens: Maar opnieuw is er van een keuzemogelijkheid geen spraken. Opnieuw wordt een volkomen verkeerde voorstelling van zaken gegeven met als enig doel wethouder Stam zijn zin te laten doordrijven. Dit gebeurt stelselmatig en bewust. Ik zal dit aantonen. Op pagina 3 van de keuzenota trekt puntje-puntje de onjuiste conclusie dat voortzetting van het Rabogebouw als kantoor niet voor de hand ligt. Echter, in het rapport van Cushman & Wakefield staat letterlijk: het moderne kantoor wordt een duiventil en werknemers kiezen andere plekken voor productie, zoals thuis of nabij de eigen woning waar in stilte gewerkt of vergaderd kan worden. Dit is een voor de hand liggend toekomstbeeld voor kantoren in Laren. Un-quote. En de slotzin van de conclusie van Cushman & Wakefield luidt: er zal een beperkte kwalitatief hoogwaardige behoefte aan gedeelde kantoorvoorzieningen blijven bestaan om voornamelijk de eigen inwoners optimaal te bedienen. En dat is precies wat meerdere inschrijvers met het Rabokantoor voor ogen hadden: een hoogwaardig verzamelkantoor met gedeelde faciliteiten. Dat die ultieme conclusie uit het rapport niet wordt overgenomen, kan worden gekwalificeerd als misleiding. Op pagina 4 van de keuzenota vliegt men volledig uit de bocht door te stellen dat conclusie die door DWA wordt getrokken dat het handhaven van het bestaande gebouw alleen mogelijk is voor het casco. Dit is flauwekul en opnieuw volslagen misleiding. In het rapport van DWA van 23 februari 2018 staat: op basis van studies en afwegingen is gekozen, gekozen, voor nieuwbouw in plaats van hergebruik van het bestaande gebouw. Hoezo gekozen? Wie heeft er gekozen? Vervolgens definieert DWA ambities op het gebied van duurzaamheid en comfort die passen bij een nieuw te bouwen kantoor. Dit heeft absoluut niets te maken met de beoordeling van het Rabogebouw. Onder punt 3 van het rapport, analyse huidige gebouw, wordt de misleiding goed zichtbaar. DWA stelt vast dat het huidige gebouw een energielabel C heeft. Dit houdt in dat het Rabogebouw op dit moment reeds voldoet aan de eisen van duurzaamheid die de rijksoverheid verplicht stelt voor alle kantoren in Nederland per 1 januari 2023. Het Rabogebouw voldoet nu al aan die eisen. Er hoeft niets te worden aangepast, er hoeft niets te worden gewijzigd. Op pagina 5 wordt gesteld dat ten aanzien van het aantal sociale huurwoningen, let op: gelet op de vormgeving van het bouwplan is vier sociale huurappartementen een logische invulling. Ho, ho, wacht even. Het gemeentebestuur schrijft 33% sociaal voor. De ontwikkelaar zou dus zijn plan moeten aanpassen. Maar ja, dat gaat ten koste van zijn winst. Uit het transcript van de commissievergadering op 27 juni blijkt dat

wethouder Stam, gevraagd waarom van de 33%-regel wordt afgeweken, letterlijk zei: dat hebben wij zo afgesproken. Dan vraag ik nu: met welk mandaat heeft u dat afgesproken, mijnheer Stam?

De voorzitter: U hebt nog een minuut.

De heer Oomkens: Op basis van de keuzenota zonder keuze heeft wethouder Stam het raadsvoorstel voor 2018/52 voorbereid. Op pagina 3 wordt er onder het kopje Financiën duidelijk dat de wethouder en zijn werkvoorbereider lak hebben aan de omwonenden. Hier valt te lezen dat met de ontwikkelaar een zogenaamde anterieure exploitatie-overeenkomst wordt gesloten, waarin planschade voor rekening van de ontwikkelaar komt. De wethouder levert ons over aan de grillen van de ontwikkelaar. De gemeente is aansprakelijk voor planschade die voortvloeit uit een bestemmingswijziging, en hoort voor de belangen van haar inwoners te staan. En omdat wethouder Stam zegt dat hij niets weet van de inschrijvingen op basis waarvan het Rabogebouw is verkocht, heb ik gebeld met Johan Drost, de toenmalige directeur van Rabo Laren. En hij vertelde mij dat er vier of vijf inschrijvers waren die het gebouw als kantoor wilden blijven gebruiken. Maar er wordt gekozen voor Voerman, omdat die het hoogste bod had gedaan. Maar vooral omdat het plan van Voerman goed zou zijn voor de gemeente en dat de omwonenden ermee instemden. Rabo dacht zorgvuldig te zijn geweest, maar Rabo is gewoon misleid; zowel door Voerman als de gemeente.

De voorzitter: Kunt u afronden?

De heer Oomkens: Mijn conclusie: er is geen enkele noodzaak voor de sloop van het Rabogebouw. En de 30 parkeerplaatsen op het terrein die in het weekend voor het winkelend publiek vrij toegankelijk zijn kunnen dat ook in de toekomst blijven. En tot slot: de belangen van de omwonenden worden verkwanseld.

De voorzitter: Vragen aan Oomkens van de zijde van de commissie? Mijnheer Vos.

De heer Vos: Ja, ik heb twee vragen aan u, mijnheer Oomkens. Waarop baseert u uw uitspraak dat wij niet in het belang van de bewoners van Laren zouden oordelen? Ik vind dat nogal een aantijging aan ons adres. Volgens mij, de mensen hier aan tafel zijn ernstig bezorgd over de dorp. En u zegt nogal wat. Dus ik vind dat geen fijne opmerking. U geen antwoord op te geven op de vraag; was meer een mededeling.

De heer Oomkens: Nee, ik wilde meer ... Ik wilde graag even ...

De heer Vos: Nee, dat hoeft niet.

De voorzitter: Gaat u door met uw betoog.

De heer Vos: Mijn vraag is: heeft u zelf ook een bod gedaan?

De heer Oomkens: Ik?

De heer Vos: Ja.

De heer Oomkens: Nee.

De heer Vos: Nee. Oké. Nou, dank u wel voor het antwoord.

De heer Oomkens: Mag ik nog even reageren op ...

De voorzitter: U mag reageren meteen op de eerste opmerking. Ja.

De heer Oomkens: ... op uw eerste opmerking?

De voorzitter: Ja.

De heer Oomkens: Ik spreek niet zozeer de gemeente aan, als wel de vertegenwoordiger van de gemeente Laren die dit plan heeft voorbereid. Die deze keuzenota heeft voorbereid. In casu de heer Stam.

De voorzitter: Oké, dat is duidelijk.

De heer Oomkens: Niet u, absoluut niet.

De heer Vos: Volgens mij heb ik iets anders gehoord, maar daar kunnen we over twisten.

De voorzitter: Oké, dank u zeer.

De heer Oomkens: Nee, maar dat was mijn bedoeling.

De voorzitter: Ja, oké, dat is helder. Andere vragen? Is niet het geval. Dank u zeer. De heer Wim van den Berg, de heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Moeten wij expliciet even mededelen dat wij dit meenemen in onze ronde en betrekkingen, alle inbreng en gestelde vragen?

De voorzitter: Natuurlijk, tuurlijk, tuurlijk. Zeker. Zeker, zeker, zeker.

De heer Van den Berg: Akkoord, voorzitter. Ja, maar ik denk: vraag het maar even.

De voorzitter: We gaan straks discussiëren; uiteraard rekening houdend met de inspraak die gedaan is. Vanzelfsprekend. Daarvoor is die inspraak bedoeld. Absoluut. De vragen die gesteld worden zijn enkel echt bedoeld ter verduidelijking van datgene wat door de insprekers wordt naar voren gebracht. Dank u zeer. Mijnheer Oomkens, dank u wel. Het woord is aan de heer De Jonge. Het woord is aan u.

De heer De Jonge: Dank u. Jaap de Jonge, ik ben woonachtig nu in Laren zo'n 20 jaar. Wij hebben een huis op de Noolseweg. Ik heb geen standpunt op technisch gebied. Het enige wat ik zou willen zeggen is dat onze kinderen wonen in Amsterdam. Onze dochter die heeft drie kinderen gekregen en die woont nu in Laren, vlakbij ons. Wij wonen in een relatief groot huis en t.z.t. denken we serieus om te verhuizen en iets kleiner te nemen. Als je rondkijkt dan zijn de opties die men heeft, zijn toch beperkt. Als je ietsje handzamer en ietsje kleiner zou willen kopen. Dus wat dat betreft, vind ik ... En dit is puur wat ik vind: ik vind dat als hier woningen in zouden komen, zou dat een leuke optie zijn voor mensen die dus doorstromen en naar iets kleiner willen. Dat is ... Je kan wel weer naar Amsterdam verhuizen, je kan wel naar Hilversum verhuizen, maar dat is totaal niet wat we willen. We hebben overal in de wereld gezeten en dit vinden we een heel fijn dorp en we zouden hier willen blijven. Wat ik wel mag zeggen, gewoon wat ik vind: ik denk dat het technische studies die gedaan zijn, of het nou wel of niet interessant is om een hotel hier neer te zetten; of het wel of niet interessant is om kantoorgebouwen te houden, ik neem aan dat de mensen die daar iets vinden en iets hebben onderzocht, dat dat wel goed gedaan is. Op esthetisch gebied wil ik wel één ding zeggen: ik heb overal in de wereld gewoond en als er één ding wat heel erg lelijk is, dan is het in ieder geval dit gebouw. En natuurlijk kan je er iets van

maken, maar het ziet er een beetje uit als een uitvaartcentrum. Maar goed, dat diskwalificeert het niet om dan iets anders ermee te doen. Maar dat is ... En je zal er natuurlijk iets anders mee kunnen in de huidige vorm, of niet. Maar in ieder geval, ik denk dat woningen daar zal in ieder geval voor een hoop mensen die ik in ieder geval ken een erg goede optie zijn. Dat is het enige.

De voorzitter: Dank u zeer. Mevrouw Klingenberg.

Mevrouw Klingenberg-Klinkhamer: Ik wil graag aan de heer De Jonge vragen of het hem bekend is dat er 85 appartementen gebouwd gaan worden aan de Hector Treublaan?

De heer De Jonge: Ja, maar die vind ik niet interessant.

Mevrouw Klingenberg-Klinkhamer: 92.

De heer De Jonge: Ja, dat is mooi.

De voorzitter: Dat zijn zorgappartementen.

De heer De Jonge: Ja, maar dat is zorg en daar heb ik dus geen zin in.

De voorzitter: Dat zijn zorgappartementen. Dat is niet hetzelfde nee, nee, nee. Mijnheer De Jonge, blijft nog even zitten want ook de heer Loeff wil u nog iets vragen.

De heer Loeff: Ja, mijnheer De Jonge, ik vind het interessant dat u een idee geeft over uw toekomstwensen. We gaan straks discussiëren over meningen van de inwoners en mogelijk te onderzoeken. Ik ben eigenlijk benieuwd wel hoeveel vierkante meter u behoefte aan heeft en in welke prijsklasse u ongeveer denkt te zoeken. Dat is misschien een vrij persoonlijke vraag maar het is wel relevant voor denk ik de behandeling voor straks, als we toekomen voor het bouwplan.

De heer De Jonge: Ik denk in ieder geval dat ik niet in aanmerking kom voor een sociale woning. Dus het zal ergens tussen de 150 en 250 m² zijn. Dat zal mijn wens zijn.

De voorzitter: Dank u zeer.

De heer De Jonge: Ja, ik ga kleiner wonen.

De voorzitter: Dank u zeer, mijnheer De Jonge. Dank u zeer. Dank u zeer. Het woord is aan de heer Schreve. Mijnheer Schreve, het woord is aan u. Kan de tribune enige rust bewaren? Het woord is aan de heer Schreve.

De heer Schreve: Geachte commissieleden. Mijn naam is Chris Schreve en woon samen met mijn gezin op Dammaat nummer 11. Er is door de wethouder Stam en de projectontwikkelaar steevast geroepen dat er goed moet worden geluisterd naar omwonenden. Er is al eventjes gezegd door insprekers dat wij hier eigenlijk heel weinig van merken. En mijn vraag is: waarom wordt er niet geluisterd naar omwonenden? Wellicht omdat de heer Voerman al een harde toezegging heeft gekregen en daarom dus geen noodzaak voelt. Want die betaalt er nou ruim 2 miljoen meer dan andere bidders zonder voorbehoud van bestemmingswijziging als hij niet zeker weet dat de verantwoordelijke wethouder pontificaal achter hem staat? En hier gaat het naar mijn idee mis. Ik begrijp best dat een ondernemer aanklopt bij de gemeente om zijn plannen te toetsen. Maar door een dergelijke toezegging worden in dit geval twee marktmechanismen verstoord en ontstaat er

oneigenlijke concurrentie. Tijdens het aankoopproces waren er namelijk meerdere bieders die de kantoorfunctie wilde behouden. Zij hadden echter geen schijn van kans tegen een bod dat is gebaseerd op een toekomstige bestemmingswijziging. Een bestemmingswijziging naar een woonfunctie en een bouwvlak die bijna verdubbeld, is heel veel geld waard. En nu zitten we hier met z'n allen al een jaar te praten over deze appartementen. Het gemeentelijke RO-loket probeert dit plan er op allerlei manieren doorheen te drukken. Hiermee bedoel ik: de heer Stam. Eerst met een keuzenota waar weinig in te kiezen viel, en nu een nieuwe keuzenota onderbouwd met onderzoeken uitgevoerd in opdracht van datzelfde RO-loket, waarin wederom weinig te kiezen valt. De onderzoeken geven aan dat er geen ruimte is voor een kantoorfunctie of een bedrijfsverzamelgebouw. Maar hoe zit het dan met al die bieders die wel een kantoorfunctie wilden? Hebben deze partijen dan stuk voor stuk verzaakt goed marktonderzoek uit te voeren? Kay Lagerweij, u heeft hem al eventjes gehoord, heeft onderzocht dat de exploitatie van een bedrijfsverzamelgebouw in het Rabocomplex prima uitkwam. Dit beeld wordt bevestigd door het feit dat het gebouw van Regus volledig vol zit. En een bedrijfsverzamelgebouw past volledig in de door de gemeente Laren vastgestelde ruimtelijke structuurvisie dat kleinschalige bedrijvigheid in het centrum moet worden bevorderd. Wat wilt u nog meer? Er is dus markt voor een bedrijfsverzamelgebouw; het past binnen de visie van de gemeente; en de omwonenden zijn hier een groot voorstander van. Met behoud van de kantoorfunctie en de huidige bouwvlak ontstaat er veel minder inbreuk op het woongenot dan wanneer er appartementen komen. Maar de heer Voerman vertelde ons in het gesprek voorafgaande aan de derde commissievergadering letterlijk dat de appartementen hoe dan ook worden gerealiseerd, aangezien de gemeente dat wil. Hoe het ook zij, geachte commissieleden, wij, inwoners van Laren en directe belanghebbenden, willen dit niet. De realisatie van appartementen heeft een permanente negatieve impact op ons woongenot: behalve langdurige bouwoverlast is de verandering naar een woonfunctie, de uitbreiding van de bouwvlak en de verlegging van de ingang van de parkeergarage blijvend van invloed op onze privacy en rust.

De voorzitter: Wilt u afronden?

De heer Schreve: Ik vraag u dan ook om in tegenstelling tot eerdergenoemde, wel te luisteren naar omwonenden en te gaan staan voor huidige inwoners in plaats van toekomstige inwoners. Ik verzoek u ... En te gaan staan voor huidige ... Sorry, excuus. Heel stukje terug. Gaan we de bouwvlak uitbreiden en een prima functionerend pand slopen? Gaan we de kas van een zeer vermogende vastgoedondernemer van buiten Laren spekken ten koste van omwonenden? Ik verzoek u om hier volmondig nee tegen te zeggen. En ik zou u met klem willen vragen dit onderwerp dit keer wel op de agenda van de volgende raadsvergadering te zetten.

De voorzitter: Dank u zeer. Het woord van de zijde van de commissie vragen ...

De heer Schreve: Mag ik nog één ding zeggen? Ik wil nog één ding ...

De voorzitter: Gaat uw gang, gaat uw gang.

De heer Schreve: Tot slot: mocht dit plan er toch doorheen worden gedrukt, weet dan dat wij de juridische strijd aangaan en alles uit de kast zullen halen om de uitvoering van dit plan tegen te gaan.

De voorzitter: Zijn er vragen van de zijde van de commissie? De heer Vos.

De heer Vos: Ja, ik ben een beetje onthutst door de laatste mededeling die u nog even wil doen. Waarom begint u te dreigen? Want we zijn toch keurig netjes bezig op het ogenblik? Dat is volgens mij niet nodig.

Volgens mij, hier aan tafel gaan we heel plezierig om. En u heeft gelijk in uw argumenten, maar het maakt het niet sterker door te dreigen met juridische stappen, denk ik.

De voorzitter: Dat is ... Oké. Mijnheer Schreve, heeft nog behoefte aan een repliek daarop, met betrekking tot die opmerking?

De heer Schreve: Nee, ik laat het hier even bij. Is prima.

De voorzitter: Oké, dank u zeer. Andere vragen van de zijde van de commissie? Is niet het geval. Komen we bij de heer Rijgman. Mijnheer Rijgman.

De heer Rijgman: Ja, goedenavond allemaal.

De voorzitter: U kent de spelregels, mijnheer Rijgman?

De heer Rijgman: Ik zit hier voor de derde keer ...

De voorzitter: Daarom.

De heer Rijgman: ... en ik wou het eigenlijk over een andere boeg gooien. Ik wou net doen alsof we allemaal mensen waren aan deze tafel. En op die basis eens eventjes in te schieten. Want mij zakt mij eigenlijk de broek af, wat er hier aan de hand is. Er gebeurt absoluut helemaal niks. En wat er gebeurt, heb ik in vorige gelegenheden toen ik heb gesproken, bijvoorbeeld weerlegd wat architect Van Dam heeft gezegd over het bestaande gebouw van de Rabo. Daar heeft hij een beetje geregend over de kunde en kennis van zijn collegae; en dat voldeed niet meer aan de normen. Ik heb het over ... En dat wil ik wel even algemeen uit de wereld helpen hier: Mark Voerman doet zijn werk. Mark Voerman is niet de ontwikkelaar. De ontwikkelaar is de heer De Bree. En hoe de heer ... Hoe Mark Voerman zijn werk doet, daar zal ik verder geen mening over hebben, maar het dreigt onder te sneeuwen alsof hij dit allemaal in zijn eentje verzonnen heeft. En dat denk ik eigenlijk niet. En daarbij kwam de vorige uitspraak, een buitenstaander uit Laren de zak te spekken; dat gaat een beetje tegen het gevoel in. Ook bij mij. Als je in het groot kijkt in Nederland op dit moment en je zegt: Jan in de straat, die heeft het vertrouwen in de politiek verloren. Nou, ik ben niet Jan van de straat, maar ik ben Peter van de Dammaat. En als ik hier nu zit, dan heb ik het idee dat ik voor een vuurpeloton zit vanuit mijn eigen gemeente: de mensen die mij zouden moeten verdedigen, mij zouden moeten vertegenwoordigen. En uitzonderingen daargelaten – dat is altijd het mooie met een vuurpeloton: want altijd eentje krijgt er een losse flodder. Dus niemand heeft het idee dat hij echt schade heeft aangericht. Maar ik wil u allen, allemaal om deze tafel aanspreken op uw verplichting jegens de inwoners. En geen verborgen agenda's, geen afspraakjes achteraf. Wat er in onze buurt gebeurt, is te gek voor woorden. Wat er dreigt te gebeuren, als dit doorgaat, denk aan de ontsluiting ... We hebben net Chris Schreve gehoord. Dat is mijn nieuwe, dierbare buurman, met twee hummeltjes van kleine kinderen. Ik ben zelf grootvader van zes kleinkinderen. Als je nu al ziet hoe het verkeer af en toe door de Dammaat heen raast, dan houd ik mijn hart vast als er wat gaat gebeuren met een ontsluiting aan die achterkant, ook nog eens een keer. Dat is het veiligheidsaspect. Voor de rest is eigenlijk alles gezegd. Wat ik de vorige keer heb gezegd, is helemaal niets in veranderd. Zo komt het op mij over. Wat de heer Vos net zei: luister, goh, wat doe je lelijk. Ik persoonlijk merk er niks van aan deze tafel: ik spreek u allen aan, uitzonderingen daargelaten. Er gebeurt hier verder niks. Het enige wat ik wel zie gebeuren is ... Dat wil ik nog even aanhalen. Dat is doodeng in mijn geval. Ik heb Mark Voerman bij mij over de vloer gehad, helemaal in het begin. Prachtige maquette had hij bij zich en zei tegen mij: jij krijgt het mooiste, duurste huis achter hier, 4,5 meter nokhoogte. Dat heeft een paar maanden geduurd; dat werd 5,5 meter. Vorige

vergadering was ik er niet bij maar ik heb wel foto's gezien wat er nu bedacht wordt. Een zootje op elkaar gestapelde sigarenkisten. En vergeet niet, ik heb vorige keer al gezegd: ik kom uit deze handel. Wat Mark Voerman doet, dat deed ik al toen hij nog in luiers liep. Dat wil helemaal niet zeggen dat ik minder over hem denk, maar ik heb ook de enige ervaring erin. Dit is een wanstaltig ontwerp. Mij was beloofd in eerste instantie door Mark Voerman, in opdracht van de heer De Bree, dat er huizen zouden komen die zouden voldoen aan het dorpsgevoel van Laren: artiestachtige, boerderij-achtige setting. En nu heb ik een zootje sigarenkisten in mijn achtertuin. En precies, wat Kay net zegt: je gaat nu tegen een muur in je achter kijk je aan. Nou, het is te gek voor woorden. En mijnheer Vos, het is helemaal geen dreigement. Het is een mededeling. En daar sta ik achter, wat Chris Schreve net zei. Want het is ons enige middel dat wij hebben. Tenzij we hier nog twee jaar aan deze tafel monsters over de tafel willen schieten: er moet nu eens een keer wat gebeuren.

De voorzitter: Oké.

De heer Rijgman: Dat was mijn betoog.

De voorzitter: Dank u zeer. Zijn er op- of aanmerkingen, vragen aan de heer Rijgman? De heer Loeff.

De heer Loeff: Ja, ik heb wel een vraag. De Rabobank als gebouw zou mogelijk kunnen worden herbestemd. Stel dat daar appartementen in komen. Hoe kijkt u daar tegenaan?

De heer Rijgman: In het gebouw zelf?

De heer Loeff: Ja.

De heer Rijgman: Nou, dat moet kunnen.

De heer Loeff: Ook in het kader van uw privacy, uitzicht ...

De heer Rijgman: Mijn privacy verandert niet, want ik zit achter het parkeerterrein nu. En dat is mij indertijd beloofd. Dus voordat ik het kocht, heb ik onderzoek gepleegd. Dat wordt nu tenietgedaan. Bij een voor ... heb ik drie keer gesproken, en daar wordt gezegd: ja, je gaat toch niet zeggen dat je dat serieus heb geloofd dat er wordt ... Weet je, nou. Als ik iets belooft, dan doe ik wat. En dat blijft.

De voorzitter: Dank voor uw reactie. Andere vragen? De heer Vos.

De heer Vos: Ik weet niet of u het zich realiseert. I am on your side – ik ben aan uw kant.

De heer Rijgman: Hartstikke goed. Maar zo komt het niet over.

De heer Vos: Nee, dat begrijp ik, want nou zeg ik het ook eventjes. Ik hoop dat u begrepen heeft, ik zal het even vaag formuleren, dat huurde mensen aan tafel in uw belang praten, en niet in iemands anders belang.

De heer Rijgman: U bent de man met de losse flodder.

De heer Vos: Pardon? Maar de rest kan er ook eentje hebben.

De voorzitter: Oké, mijnheer Rijgman: dank u zeer. Het woord is aan mevrouw Koet. Het woord is aan u, mevrouw.

Mevrouw Koet: Dank u wel. Langzamerhand is al ongeveer al het gras voor mijn voeten weggemaaid. Mijn naam is dus Astrid Koet. Mijn man en ik hebben in januari 2017 in huis gekocht aan de Dammaat. En we hebben destijds navraag gedaan natuurlijk bij de gemeente over de eventuele plannen in de toekomst voor de Rabobank. Ons werd verzekerd dat in ieder geval, wat er ook zou gaan gebeuren, de huidige hoogte nooit overschreden zou worden. Nu blijkt, bij de nieuwe plannen, dat de helling van het dak verdwijnt en dat het 1,5 meter hoger wordt dan dat het nu is. Kortom, tot het hoogste punt van het huidige dak gaat het nu recht omhoog. En dat is wel een hele andere optiek dan dat er nu is. Bovendien komt daar bovenop 1,5 meter. 1,5 meter recht overeind is heel erg veel: dat ben ik zonder hoofd, en dan bovenop die rechte muur. Dit gecombineerd met het bouwen 4 meter uit de erfrens; hoeft verder geen betoog wat een dramatische impact dit gaat hebben op ons aanwonenden. En wij denken dat niemand van u hier aanwezig dat zelf in zijn achtertuin zou willen hebben. Verder wil ik heel erg graag benadrukken dat zoals door u anderhalve week geleden werd gesuggereerd, wij als aanwonenden nooit zijn benaderd of gevraagd naar onze voorkeur ten aanzien van kantoor, hotel of appartement. We snappen dat het voor de verkopende partij en de gemeente het meest interessant is om appartementen te bouwen, maar willen er toch op aandringen om rekening te houden het voor ons aanwonenden tot de volgende belangrijke punten. Te weten: 0% inkijk in onze tuinen; dezelfde zoninval behouden als dat we nu hebben; en dat de verschijningsvorm passend moet zijn aan onze omgeving en Laren. En vooral niet zoals het plan nu gepresenteerd wordt. Mijn man en ik mochten tijdens de verbouwing van ons huis van de gemeente niets aan het aanzicht van ons huis veranderen. Terecht, vonden wij. Het is een beeldbepalend en beschermd dorpsgezicht en wij hopen dat de gemeente daarom deze normen ook wil hanteren. Verder zegt u dat er een hele grote behoefte is aan appartementen voor de Larense inwoners. Maar overspeelt u uw hand niet? Want we hebben verschillende projecten en/of plannen daartoe. Er is een project of plan terrein Vroom en Dreesmann; we hebben Steenberg; we hebben plannen voor Brink & Thuys aan de Torenlaan; er komt een Chinees – of er is een Chinees, en daar gaat ook wat gebeuren; we hebben de houtzagerij; het terrein van het Sint Jansziekenhuis; en last but not least 92 huurappartementen Rosa Spier. Wij vragen ons af of u kunt onderbouwen dat de reële vraag aanwezig is onder de Larense inwoners en u deze ook voorrang zal verlenen, want dat was uiteindelijk een van de doelstellingen zoals ik heb begrepen. En er wordt bij de houtzagerij, ook zoals ik heb begrepen, dynamic geboden. Dat heeft wat mij betreft niets te maken met de oplossing doorstroming voor de mensen uit gemeente Laren. Dat was het. Ik dank u.

De voorzitter: Dank u zeer. Zijn er vragen aan mevrouw Koet? De heer Grunwald.

De heer Grunwald: Mevrouw Koet, kunt u mij uitleggen waar uw voorkeur naar uitgaat? Ik vraag het u dus nu.

Mevrouw Koet: Ja, nou ja, zoals ik zeg ...

De heer Grunwald: Zijn dat kantoren, zijn dat woningen?

Mevrouw Koet: Wat mij betreft zou het kantoor zijn nu. Wij hebben ook een gesprek gehad met Mark Voerman. Dat is nadat wij hem zelf benaderd hebben omdat in de verhuizing, de uitnodiging tot het gesprek waarschijnlijk verloren was gegaan. En daarin werkt toch iets anders gesuggereerd dan dat we nu feitelijk gezien hebben anderhalve week geleden. En ja, juist het plan zoals het nu voorligt is waar wij heel erg van geschrokken zijn.

De heer Grunwald: U hebt geen bezwaar tegen woningen, mits aan uw eisen voldaan wordt?

Mevrouw Koet: Ja, en dat het er ... Wat ik geschetst heb, rekening wordt gehouden met het beeldbepalende van onze omgeving. En dat wel vooral ook de privacy, de inijk ...

De heer Grunwald: Dank u wel.

De voorzitter: Dank u zeer. Andere vragen? De heer Loeff.

De heer Loeff: Ook aan u de vraag, misschien woont u er meer achter. Stel dat het bestaande gebouw wordt getransformeerd tot woonruimten. Hoe zit het dan met uw privacy en de inijk? En wat zou u daarvan vinden?

Mevrouw Koet: Dat hangt er vanaf hoe de situatie wordt. Daar kan ik niet ... Ik ben geen architect.

De heer Loeff: In principe hetzelfde: het gebouw zoals het er nu staat maar dan met woningen.

Mevrouw Koet: Ja, u begrijpt, daar zijn dan aan de achterkant geen balkons, ook geen tuinen. Dus dat is het goeie nieuws. En ik ga er vanuit dat dan aan de achterkant ook, meer de slaapkamers zouden komen dan verder andere leefruimten. En ik neem aan dat de mensen die op hun slaapkamers verblijven, ook geen inijk willen. Dus dat daar aan beide kanten maatregelen voor getroffen zouden kunnen worden. Maar het gaat mij ook wel heel erg om de hoogte, en ook om nogmaals de helling die verdwijnt, waardoor het wel een ander beeld wordt natuurlijk als dat je nog steeds een helling blijft behouden.

De heer Loeff: Dan heb ik nog een andere vraag. Stel dat in het bestaande plan het hele blok een stuk naar voren zou gaan. Hoe zou u daar tegenaan kijken?

Mevrouw Koet: Ik begrijp nu niet wat u bedoelt.

De heer Loeff: U heeft het plan gezien, waarbij daar zeg maar een hele trits van bouwblokjes zeg maar aan de achterkant van 4 meter afstand van de Dammaat is. Stel dat dat hele bouwvolume richting de Van Nispenstraat zou gaan. Hoe zou u daar ...

Mevrouw Koet: Ja, dat zou natuurlijk beter zijn. Maar ik blijf ook wel heel erg vasthouden aan het plaatje dat de maquette nu uitstraalt, en dat vind ik echt totaal niet passen bij onze directe omgeving.

De voorzitter: Oké, dank u zeer. Andere vragen van de zijde van de commissie? Dat is niet het geval. Dank u zeer, mevrouw Koet. Dank u zeer. Het woord is aan de heer Le Coultre. Het woord is aan u.

De heer Le Coultre: Goedenavond, dit ding doet het begrijp ik. Fijn dat ik nog even voor de zoveelste keer niet mag zeggen. Ik ga het nu even over een andere boeg gooien. Ik heb al een keer benadrukt: houd al die plannen samen. Nu zitten we hier toch alleen te praten over de Rabobank. Ik wil aan de commissie en daarmee aan de raad het volgende toch wel dringende meegeven: we praten toch in Nederland over een gelijkheidsbeginsel. Dus als je als gemeenteraad een bestemmingsplan project voor de Rabolocatie, dan kon vervolgens de meneer van de Golden River en die zegt: hé, wat zij mogen, mag ik ook. Dus u besluit hier wel degelijk ook over die locatie. En het is niet voor niets, schat ik in – weet ik niet, maar schat ik in – dat men zich in formele zin daar zo stil houdt, wachten lekker rustig af totdat deze rijpe appels in hun schoot vallen. Houd daar dus rekening mee. Tweede punt is, even uitgaand van woningen op die locatie: wat mij steeds meer weer verbaast, is dat we praten over de keuzes tussen hotel, woningen of gewoon hou het een kantoor. En dat er dan staat: 18 appartementen en niemand heeft het over dat aantal: waarom 18? Ik heb die plannen gezien en achter het kantoor waar ik zit, Burgemeester van Nispenstraat 14, zou dan een soort flatgebouw verrijzen

wat boven de nok van dat pandje uit rijst. Dat betekent, stel het je voor: je komt Laren binnenrijden, je ziet die mooie boerderij van de Historische Kring. Dan ga je de bocht om, dan zie je dat oude Schoutenhuisje en daar achter staat dan opeens een enorme torenflat. Want daar komt het in Larense begrippen op neer. Dat kan je makkelijk voorkomen door te zeggen: niet drie hoog, maar twee hoog. Dan verdwijnt er een volume. Dat kan je ook doen met het volume wat nu getekend is op de plek waar de huidige Rabobank staat. Dan wordt het al een stuk vriendelijker, hebben al die omwonenden ook geen inkijk. En ook meegenomen: je haalt ook die éénderde-norm van die sociale woningen. Want minder appartementen betekent: je komt daar wel aan. Nou, kortom: waarom niet gewoon minder appartementen op die plek? We praten namelijk over winstmaximalisatie voor de ontwikkelaar; dat wil hij graag. Maar ik hoorde het ook al net al van de vorige spreker: het gaat om Laren; het gaat om de kleinschaligheid; het gaat om de vriendelijkheid van de omgeving; en het gaat om het leefklimaat en het woongenot. En daar moeten we hier met zijn allen voor strijden. Dat is het voor dit moment.

De voorzitter: Vragen aan de heer Le Coultre? Is niet het geval. Dank u zeer, mijnheer Le Coultre. Het woord is aan de heer Ten Kroode.

De heer Ten Kroode: Goedenavond. Ik zit hier aan tafel in de eerste plaats omdat ik het dorp Laren een warm hart toedraag. Daarnaast heb ik ook een economisch belang: een winkelpand tegenover het Rabogebouw is van mij. Ik ben daarom zowel emotioneel als economisch betrokken bij de ontwikkeling van het Rabogebouw. Het feit dat ik eigenaar ben, schijnt niet te betekenen dat ik geïnformeerd wordt. Er zijn allerlei bijeenkomsten geweest, er zijn maquettes getoond: niets gezien. Niemand gehoord. Geen mijnheer Voerman gezien; wonderbaarlijk. De activiteiten die daar ontplooid worden die kunnen wel rechtstreeks invloed hebben op de waarde van mijn pand. Het is frappant. Dat gezegd hebbende geef ik mijn visie op dit agendapunt. Ik ben niet bij al uw raadsleden thuis geweest, maar ik durf te zeggen dat u allen iets lelijks in huis heeft staan. Een gebruiksvoorwerp of een meubel of wat dan ook, wat geheel niet bij uw interieur past. Maar er zit een verhaal achter, dus het mag niet weg. Met Laren is het net zo. In Laren staan er veel woningen en bedrijfspanden die eigenlijk weg zouden moeten, als ik de duurzaamheidsbijlage lees: weg wevershuisjes en vlasschuren. Oud, te klein en versleten. Toch zijn we blij dat we ze hebben behouden. Er zit immers een verhaal aan. Het verhaal van Laren. We pronken graag met het authentieke karakter van het dorp. Wij zijn er trots op dat de generaties voor ons de wijsheid hebben gehad te behouden wat is. Zij begrepen het verhaal. Wanneer ik over sloop van de Rabobank lees, maar ook over de sloop van de verfwinkel of de Chinees, dan vraag ik me af wat ik gemist heb. Er gaat opeens een sloopdrang van een vorige en huidige college uit waar je u tegen zegt. Ik begrijp dit niet, want herbestemmen van gebouwen die een functie hebben verloren: dat is iets waar we in Laren goed in zijn. Ik noem maar een paar voorbeelden. De oudste, het Hotel Hertenkamp, is een Chinees geworden; de ABN werd Suitsupply; het postkantoor werd een bedrijfsverzamelgebouw; het gemeentehuis werd een politiebureau, respectievelijk restaurant; de Boerenhofstede werd Loetje: we zijn er goed in. Nu hebben we het Rabogebouw dat zijn functie heeft verloren. Groot? Ja. Mooi? Mwa. Historische waarde? Nog niet. Maar het gebouw is wel onderdeel van het verhaal van Laren: toen er nog veel banken waren en je geld aan de balie kon halen. Wat is er anders aan dit gebouw dan een andere gebouwen die een nieuwe functie hebben gekregen? Ik vraag u even terug te denken aan de oude ABN waar nu de Suitsupply is gevestigd. Dat stond lang leeg, maar uiteindelijk vond het een bestemming. En is het niet zoveel leuker als je kunt zeggen dat er vroeger een bank zat met een trappetje ervoor? Zonder verhaal zijn we nergens. De grond in Laren is duur en dus kun je geen vierkante meter verloren laten gaan. Maar dat is het verhaal van de kip met de gouden eieren. De grond in Laren is duur omdat we in het verleden niet iedere vierkante meter hebben uitgebaat, doordat er kleinschalig werd gebouwd met ruimte en doorkijkjes. Nu de grond eenmaal duur is gaan we iedere vierkante meter rendabel maken. Dat is de kip met de gouden eieren slachten. Daarom, wat de plannen van dit college

ook zijn, mijn advies aan u: waakt voor deze poelier. De dorpsbrede sloopplannen geven ook blijk van het gebrek aan visie: een poging om van een centrumvisie, werd al snel een centrumplan. Er zat geen visie in die de titel kon rechtvaardigen. Het zou ... Het hoognodige hotel is plotseling naar de mening, niet onderbouwde mening, van het college niet meer haalbaar. De radialen die zijn vastgesteld met de bijbehorende voorwaarde van een parkeerterrein aan het einde, zijn bij de Nieuweweg Noord gerealiseerd. En zo zijn er nog een hoop punten op het centrumplan aan te merken. Er is geen enkele balans een afweging van argumenten voor dit soort wilde keuzes. Visies zorgen juist voor deze balans. Dus het college schiet hierin tekort. Ik ga nader in op de radialen.

De voorzitter: U hebt nog maar één minuut. U hebt nog maar één minuut.

De heer Ten Kroode: Ja, ik ben er bijna. De Van Nispenstraat mocht geen radiaal zijn, terwijl aan de voorwaarden van een parkeerterrein aan het eind voldaan. Er werd voor een sterfhuisconstructie gekozen, waarin winkelpanden wel woningen mochten worden maar niet omgekeerd. Bovenop deze sterfhuisconstructie komt nu de vorming van een appartementencomplex bij de Chinees en bij de Rabobank. Daarmee verander je de Van Nispenstraat in een stille woonstraat. Dat is teleurstellend voor de bezoekers van ons dorp een afnemende levendigheid leidt vaak tot verder verval van de winkelstraat. Roepen we daarmee geen problemen ons af? Want als winkels wegtrekken ... Wat gebeurt er als winkels wegtrekken uit de Van Nispenstraat? Wil je dit risico lopen? De wens van een hotel is gelukkig opgeheven: het is tijd om ook de radialen tegen het licht te houden. Even kijken. Ja, de invulling van de Rabobank. Ik denk dat de bank gewoon moet blijven bestaan. Dat er markt is voor kantoorpanden, kwalitatief hoogwaardig – is al aangegeven dat het rapport dat zegt. We zien nu dat de Van Nispenstraat, wordt de bebouwing 10 meter naar voren geschoven. Hij moet meelopen met de weg. Het versteent; het wordt nauw, de straat; de kerktoren is niet meer te zien, alleen het topje nog; er schiet bij het meest naar voren staande pand geen ruimte om een echte plaats; het spiegelen van het plantsoen is ook uit eerdere stukken vervallen; ja, met dit collegeplan kom ik toch op het hier van toepassing zijnde verhaal van Wim Sonneveld: blijkbaar leefden we verkeerd, het dorp moest worden gemoderniseerd. En daarna zijn we op de goede weg. Nou, je weet hoe het liedje verdergaat.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Ten Kroode: Aan u de keus.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er vragen aan de heer Ten Kroode? Dat is niet het geval. Dank u zeer. Dan is als laatste aan het woord de heer Voerman.

De heer Voerman: Voorzitter, bedankt voor het woord. Ja, als laatste aan zet. Een heel aantal sprekers zijn mij voorgegaan. Ik wil daar even kort op reageren. Ik begrijp heel goed de gevoelens van omwonenden aan de Dammaat en de direct aangrenzende percelen rondom deze locatie. Ik ben ook voorstander van om het met eenieder tot een oplossing te komen die het minst indruk heeft op uw privacy. We hebben het ontwerp zo gemaakt ... En ik heb het inderdaad niet alleen gemaakt. Er staat een team van mensen achter die hiermee actief is, waaronder ook de heer De Bree, zoals de heer Rijgman aangeeft. Dat team is met zorg en aandacht aan de gang gegaan met de ingrediënten van deze locatie en ingrediënten van het dorp. Dat wij er nog niet zijn in het kader van het oogpunt van de omwonenden, dat blijkt vanavond. Ik denk ook dat er nog voldoende mogelijkheden zijn om als omwonende uw reactie te geven middels een zienswijze die naar een eventuele ter inzagelegging het volgende stadium is, waarna het ontwerp aangepast kan worden. Om ook die ontevredenheid eventueel weg te nemen. Even terug naar het verleden. Toen wij in aanraking kwamen met de mogelijkheid dat dit gebouw te koop zou komen, hebben wij ons geïnteresseerd in wat er in Laren

beweegt. Wij hebben een grote wens naar eenvoudiger, met minder ongemakken wonen. Met andere woorden: appartementen waarbij het onderhoud voor de gemeenschappelijkheid is, voor de vereniging van eigenaren, vanuit het dorp Laren. Dus heel specifiek zijn we ingegaan op de vraag vanuit het dorp Laren. Dat sloot aan bij meerdere visies die ten grondslag liggen aan de woonvisie die vorig jaar in maart is vastgesteld: gelijkvloers wonen, nabij faciliteiten. En bij voorkeur willen we dat oplossen in vrijkomende bedrijfs- of kantoorgebouwen, en niet in het herontwikkelen van grote villa's en die verdelen in meer appartementen. Dat sloot aan bij de gedachte die binnen de gemeente heerst. En dan is het niet zo raar dat als je dan daarop vooruitlopend gesprekken voert met de portefeuillehouder die aangeeft dat het in principe wel zou kunnen passen binnen de gedachte die bij de gemeente heerst. Het sloot aan bij de vastgestelde woonvisie. Dus vandaar dat wij daarop anticiperen als ontwikkelaar, als eigenaar van dat pand op dit moment, om daar een voorsprong in te nemen. Ondertussen hebben wij een lijst van Larense ingezetenen, waar de heer De Jonge er dan blijkbaar één van is, die heel graag in en nabij het centrum zouden willen wonen in een gelijkvloerse woning – die lijst ondertussen telt 80 mensen uit de gemeente Laren alleen al. Waarbij de vrijkomende woningen uiteraard ook weer een woning dynamiek tot gevolg hebben. Dus wij denken dat het beperkte wat wij kunnen toevoegen, want het zijn maar een heel beperkt aantal appartementen, toch een positief effect zal hebben op de woningmarkt van lagen in het algemeen. Ik ga verder niet in op alle onderzoeken die er gedaan zijn; daar zijn blijkbaar andere interpretaties voor vatbaar. Op dit moment ligt het plan voor om van een werkbestemming in woonbestemming te maken. Naar onze mening is dat sterk de wens van de inwoners van Laren in het algemeen – niet voor iedereen specifiek misschien. Maar in het algemeen sterk de wens van de inwoners van Laren. En wij denken hier een product van te maken wat voor Larense inwoners gunstig zal zijn. Daar wou het graag bij laten.

De voorzitter: Dank u zeer. Zijn er vragen aan de heer Voerman? Mevrouw Klingenberg. Mevrouw Klingenberg stak als eerste haar hand op. U mag dadelijk ook wat vragen, mevrouw Timmerman, hoor. Eerst mevrouw Klingenberg.

Mevrouw Klingenberg-Klinkhamer: Graag wilde ik vragen: u bent projectontwikkelaar. Dus u doet uw werk in opdracht van. Mag ik u ook vragen wie de investeerder is?

De heer Voerman: Wij hebben een team en ik ben zelf participant in dit project. Wij hebben een team vastgesteld van specialisten waarbij ik de kar mag trekken. Ik noem verder geen namen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmerman, het woord is aan u.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, ik hoorde de heer Voerman net zeggen dat de omwonenden nog allerlei mogelijkheden hebben, bijvoorbeeld het indienen van een zienswijze. Maar dat is dus nadat een gemeenteraad al ... Het voorstel is namelijk het verklaring van geen bedenkingen afgeven voor de 18 appartementen. En dat is hetzelfde, dat staat gelijk – voor degenen die dat niet weten – als je akkoord geven voor een vergunning. Dus de burgers die kunnen in feite alleen dan nog maar via de rechter hun gelijk halen. Dank u wel.

De voorzitter: Heeft u een vraag aan de heer ... Want dat was mijn vraag: heeft u een vraag aan de heer Voerman? Daar het om. We zitten niet in ... We zijn in de ronde van de inspraak. Hebt u een vraag voor de heer Voerman?

Mevrouw Timmermans-Hamers: Nou, dan zal ik het in de vragende vorm stellen. Of dat de heer Voerman zich ook bedenkt ... Hij zegt: de omwonenden hebben nog allerlei mogelijkheden, maar weet hij dat een zienswijze ...

De voorzitter: Mijnheer Voerman, weet u dat?

De heer Voerman: Ja, dat weet ik. En het afgeven van een verklaring van geen bedenkingen is absoluut geen omgevingsvergunning. Want wel degelijk ontstaat daarna een ter inzagelegging maar in omwonenden en allerlei belanghebbenden hun zienswijzen kunnen indienen. En die zienswijzen worden beoordeeld door een commissie. En naargelang daarvan wordt het plan indien nodig aangepast.

De voorzitter: Dank u zeer. De heer Grunwald en de heer Loeff. De heer Grunwald.

De heer Grunwald: Mijnheer Voerman, welke mogelijkheden ziet u dan om de omwonenden tegemoet te komen? Kunnen het minder appartementen worden? Kan het lager? Kunnen daar meer sociale woningen in? Kan het er aantrekkelijker uit gaan zien? Waar zit u aan te denken dan?

De heer Voerman: Nou, ik weet niet of het aantal sociale woningen aan de mensen van de omgeving tegemoet gaat komen, maar dat kan u niet invullen. Wat ik gehoord heb van de insprekers, dat zij zich zorgen maken over de privacy. En dat vind ik een heel legitiem argument. Daar moet je je ook zorgen over maken als omwonenden als er een verandering plaatsvindt. Wij hebben denk ik met zorg en aandacht gekeken naar de positionering van de bouwblokken, om het maar even zo te zeggen. Ik kan mij voorstellen dat mensen zeggen: het komt meer op mij af, omdat het een andere vorm gaat krijgen. Ik zou heel graag met die specifiek betrokkenen willen kijken of daar binnen een bepaalde mate van flexibiliteit mogelijkheden zijn om te zorgen dat dat geen zonlicht wegneemt en ook geen inkijk tot gevolg heeft, met name voor terrassen en buitenruimtes, rechtstreeks in de tuin van de omwonenden. Die toezegging wil ik ook graag doen.

De heer Grunwald: Kunnen het ook minder worden? Minder appartementen?

De heer Voerman: Nou, kijk, we hebben gekeken naar een balans tussen aantal en impact voor de omgeving. En wij denken dat dit een relatief klein aantal is ten opzichte van de locatie. Dus wij hebben denk ik een mix gevonden, vinden we zelf, in een optimum qua verkeersbelasting en wat de locatie aankan.

De voorzitter: Het woord is aan de heer Loeff.

De heer Loeff: Dank u, voorzitter. Ik had eigenlijk dezelfde vraag als de heer Grunwald: in welke opties ...

De voorzitter: Mevrouw Timmermans ...

De heer Loeff: Welke opties er zijn om aan de bewoners tegemoet te komen?

Mevrouw Timmermans-Hamers: Sorry. Nog één vraag. Dit is nu de derde keer dat dit plan besproken wordt en nu eigenlijk de finale dat er een uitspraak op een gegeven moment gedaan wordt of dat de gemeenteraad ermee akkoord gaat of niet. Want dit is al vanaf 2 december 2017 speelt dit, horen we in een keer dat er van alles en nog wat de bewoners tegemoet te kunnen worden. Waarom heeft u dit niet eerder voorgesteld?

De heer Voerman: Nou, ik denk dat ik getracht heb voortdurend met bewoners in gesprek te blijven en ook met hen te kijken waar het schoentje wringt, om het zo maar te zeggen. Wij hebben dat ook met name met de

functie buitenruimte, terrassen en woonfunctie als slaapkamers heel erg georiënteerd, juist aan de kanten daar waar ze geen privacy beschadigen, om het zo te zeggen. Ik sluit niet uit ... En ik reageer eigenlijk nu op de insprekers voor mij, dat dat nog niet voldoende is geweest.

De voorzitter: Oké. De heer Van den Berg. Een vraag aan de heer Voerman.

De heer Van den Berg: Ja, een vraag aan de heer Voerman. En daarna een vraag aan u. De allerlaatste zin die dan net uitgesproken wordt, daar vroeg net al een collega ook naar. Maar als je nu al weet dat in meerdere rondes en heel veel vragen zijn, er heel veel opmerkingen zijn, waarom gaat u dan toch door om de route te kiezen dat het helemaal doorlopen wordt om dan vervolgens inwoners al dan niet bij een rechter hun gelijk te laten halen? Als u dat al weet, kan u daar nog op aangeven waarom u dan niet nu in de voorkant als ontwikkelaar bereid bent om mee te denken en de plannen aan te passen?

De heer Voerman: Er zijn vanuit allerlei belanghebbenden wensen. Hoe om te gaan met zo'n locatie? En dan heb ik het over de wensen van stedenbouw; dan heb ik het over de wensen van omwonenden; heb ik het over de wensen van politieke partijen ten aanzien van een aandeel sociale woningbouw. Wij proberen die wensen te vertalen in een model waarvan wij denken dat ze aan alle belangen het meest tot hun recht komen. Als blijkt dat van een bepaalde groep de belangen nog niet voldoende behartigd zijn, dan zijn daarvoor niet alleen de rechter. Want die wil ik liever ook voorkomen, dat we daar ons gelijk moeten halen. Dan zijn daarvoor nog steeds, blijf ik volhouden, de terinzagelegging en de zienswijzesystematiek om het plan dusdanig aan te passen zodat ook voor die betreffende individu het wenselijk en acceptabel wordt.

De heer Van den Berg: Nog een laatste aanvullende vraag. Mijnheer Voerman, u heeft net uitgebreid gezegd dat u een balans heeft gevonden in alle belangen. Eén ontbreekt haar aan en die wil ik dan toch wel even noemen, en dat is denk ik toch ook de financiële kant aan het verhaal. U heeft inderdaad, zoals al terecht geconstateerd is, het risico genomen om te kopen. Kan u nog aangeven dat waar die ruimte nog zit of dat de balans niet meer aangepast kan worden omdat u dan financieel er helemaal niet meer uitkomt? En dan bedoel ik, bij wijze van spreken, als wij zouden zeggen als gemeente, want dat zou onze wens kunnen zijn hier aan tafel: maak daar eens gewoon 50% sociale woningbouw van. Het was per slot van rekening de Rabobank, die is volgens mij door het dorp opgebouwd. Hoe zou u dat zien als die wens bekrachtigd wordt? Zou u daar dan een mee kunnen gaan? Of raakt u dan in onbalans?

De heer Voerman: Ik zou dat een totaal onredelijk voorstel vinden om gedurende een traject de spelregels faliekant te veranderen.

De heer Van den Berg: Dan heb ik toch nog een vraag.

De voorzitter: Eén vraag voor de heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Wij hier aan tafel hebben niet gevraagd of u voor dat geld dat gebouw wil kopen. Wij hebben gevraagd, zoals u het mooi omschreef, met een visie waarin u op aangehaakt bent. Maar daar staat niet in dat dat daar ook kan. Dus u heeft gewoon een risico genomen. En daarmee wil ik de vraag eigenlijk naar u stellen, voorzitter, dat of wij hier nu over in behandeling kunnen gaan.

De voorzitter: Maar natuurlijk, mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Want ik denk dat er heel gauw uit kunnen zijn.

De voorzitter: Mijnheer Van den Berg, vanzelfsprekend. We hebben eerst de gelegenheid gegeven aan de tribune om in te spreken. Dat is gebeurd. En vanzelfsprekend, dat heb ik al aangekondigd, gaan we vervolgens een ronde doen waarbij de commissieleden gelegenheid krijgen om hun standpunt nader toe te lichten, wetende dat er een raadsvergadering in aantocht is. Mevrouw Timmermans wou nog een vraag stellen aan de heer Voerman.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Aan de heer Voerman, ja. Ik hoor u zeggen: we gaan niet halverwege de spelregels veranderen. Maar over welke spelregels heeft u het dan eigenlijk?

De heer Voerman: Nou, de spelregels zoals ze geformuleerd zijn onder andere in de woonvisie, waarin dus éénderde sociaal wordt voorgesteld. Ja, dus als dat nu 50% wordt, zeg ik: dat is een verandering van de spelregels. Dus daar heb ik het over.

De voorzitter: Oké, wij zijn toe ... Dank u zeer, mijnheer Voerman.

De heer Vos: Mag ik ...

De voorzitter: Oh, u wilt ook nog een vraag stellen? De heer Vos. Een vraag.

De heer Vos: Ja, maar u weet dan toch ook dat de spelregels voorzien in een eventuele bestemmingsplanwijziging en dat daar uiteindelijk de raad toe gaat? En dat is een hele belangrijke spelregel volgens mij.

De voorzitter: Maar wat is de vraag? Wat is de vraag?

De heer Vos: Ik vroeg, mijnheer de voorzitter, u weet toch dat ... Dat was een beetje een retorische vraag, dat geef ik toe. Maar het was een vraag.

De voorzitter: Mijnheer Voerman, heeft hij behoefte aan een antwoord?

De heer Voerman: Nou ja, voordat je zo'n traject start, ga je je inlezen in de lokale materie waaronder dus de afspraken die gelden bij ontwikkelingen. En als er staat: een van de afspraken waar je je aan moet houden bij ontwikkelingen en bestemmingswijzigingen, is dat éénderde van het toe te voegen programma sociaal moet zijn, wat destijds nog in de vereveningsfonds nog gearrangeerd kon worden; wat nu dus op een andere manier zou moeten. Dan zijn dat de spelregels waarmee je dus aan de gang gaat. Die zijn heel helder.

De voorzitter: Oké, ja.

De heer Vos: Dan heb ik toch nog een allerlaatste vraag, want de ene vraag lokt de andere vraag uit. Maar er is maar één iemand die hier die antwoord kan geven. Als ik de stukken goed heb gelezen, dan zijn er nu vier sociale woningen tussen gezet. Maar die veranderen over 20 jaar wel van bestemming. Daarmee is er sowieso geen duurzaam sociaal aspect aan dit hele bouwplan. Is de heer Voerman dat met mij eens?

De heer Voerman: Appartementen in de sociale sector in Nederland hebben altijd een eindigheid. Dat geldt voor de corporaties, en dat geldt ook voor private toegevoegde sociale appartementen. Hij zei niet voor de eeuwigheid sociaal. Die zullen na verloop van tijd, en dat hangt van de afspraken af die je maakt, vrij vallen en dan voor de dan geldende huur of waarde verkocht of verhuurd kunnen worden.

De heer Loeff: Dan heb ik nog weer een vraag. U zegt van: volgens de afspraken kan daarover gesproken worden. En dan kom ik terug op mijn collega de heer Vos net zegt, we zitten nog in het stadium dat er gewoon een bankgebouw staat met een kantoorfunctie. En als daar al iets aan gaat veranderen, dan zijn dit allemaal zaken die naar voren kunnen komen. En daar gaat de gemeenteraad over. En wat ik ... Daarom vraag ik door, of u zich dat ook wel terdege beseft. Want ik ben het niet met u eens dat appartementen altijd na verloop van een aantal jaren weer van bestemming wijzigen, al was het maar omdat in dit geval – en nogmaals, ik vraag u of u daar mij een antwoord op kan geven: deze bestemmingen, die gaan sowieso over 20 jaar veranderen. Dus dat is niet eens een vraag, dat is dan nu al een wetenschap. En dat vraag ik. Bent u dat we mij eens dat dat wel een rare invulling is van een sociaal plan omdat een beetje verkapseld nu hier in te zetten? En ik hoef alleen maar ja of nee.

De voorzitter: De vraag is gesteld aan de heer Voerman. Wilt u daar nog een antwoord op geven?

De heer Voerman: Mijn antwoord is daar nee op.

De voorzitter: Dank u zeer. De heer Loeff mag nog een vraag stellen.

De heer Loeff: Ja, de laatste vraag. De andere vraag was: u heeft de woonvisie bestudeerd. Eénderde sociaal; u bouwt 18 appartementen en u regelt vier sociale woningen. Volgens mij geen éénderde. Kunt u daar een antwoord op geven?

De heer Voerman: Ja, daar kan ik een antwoord op geven. Dat rekensommetje klopt en wij zijn ook met de portefeuillehouder en andere personen mee gesproken heb tot een oplossing gekomen om wel tot die éénderde te komen. Want binnen het volume keert de Rabobank terug voor een periode van maximaal 10 jaar. Dat is een eindig contract. Het zal nooit langer zijn dan 10 jaar. De kans is groot dat dat korter kan zijn. En wij hebben gezegd: de dan vrijkomende ruimte, die transformeren wij dan tot de ontbrekende twee sociale woningen om het rekensommetje compleet te maken. Dus wij garanderen: ze komen er. Misschien nu, maar maximaal over 10 jaar. Maar ze komen er.

De heer Loeff: Maar hebben wij dit nou nergens kunnen lezen?

De voorzitter: '...'

De heer Loeff: Maar de vraag blijft overeind: hebben we dit ergens kunnen lezen?

De voorzitter: Ik heb u in eerdere instantie gezegd dat de argumenten die aangedragen zijn bij de inspraak kunnen worden meegenomen bij de discussie die nu gaat plaatsvinden. '...'

De heer Loeff: Ach, mijnh...

De voorzitter: '...' Mijnheer Voerman, zeer veel dank. Rond af te trappen van de zijde van de commissie. Waarbij ik nogmaals uw oproep, commissie, om de lengte van uw interventies '...'. Het woord is aan de heer Loeff.

De heer Loeff: Nou, ik zou gehoor kunnen geven aan de voorzitter door gewoon nu te zeggen: bij handopsteking, gaan we het wel of niet doorgelezen naar de raad? Maar dan zou ik de wethouder te zeer schofferen, dus dat doe ik niet. Ik wil alle insprekers inclusief overigens ook de heer Voerman als laatste zeer hartelijk danken voor de inbreng. We nemen alle inbreng over en mee. Wat mij nu opvalt is dat er in ieder

geval los van enige emotie ook heel veel realiteitszin onder de inbrengers in zit. Je zou bijna kunnen denken dat hier toekomstige raadsleden van deze gemeente kunnen zitten. Wat ik betreur gewoon en wat hier vanavond pijnlijk duidelijk wordt in deze technische discussie, voorzitter, is dat wat onze fractie al jaren roept en waar we helaas ook niet in geslaagd zijn tot op heden om enig verband te brengen en vrijkomende locaties. We hebben het nu specifiek over de Rabobank maar nog niet zo lang geleden, net voor de verkiezingen, ging het over een hotel. En inderdaad, zo meteen komt de voormalige Chinees. En waar het om gaat is dat wij gewoon weigeren in deze gemeente, althans de wethouders die in lengte van jaren de portefeuille ruimtelijke ordening hebben gehad, om enig verband te brengen in onze mooie dorpskern; dit ligt allemaal in het centrum. En waar je gewoon op geen enkele wijze rekening mee wordt gehouden is dat wij in de komende vijf jaar op een afstand van 500 meter drie majeure woningbouwprojecten gaan realiseren. Want een hotel, heb ik inmiddels begrepen, kan niet meer. Nou, dat was in half jaar geleden nog heel anders. Maar dat zal dan zo werken. En ik betreur dat om de volgende reden: omdat het nu elke keer over locatieniveau gaat. En dan wordt je dan nu zelfs aan tafel gewoon ... Komen afspraken boven water want er wordt gezegd om aan de wens van de gemeente tegemoet te komen over het aantal sociale woningen, ja, dat er dan nog twee op termijn bij komen. Maar als ik vraag: waar kunnen we dat lezen, dan staat het er niet. En daarmee komt dit ondanks de hevigheid waarmee dit al eerder is besproken, zit het hem in de technische zin dat er gewoon helemaal niks gebeurd is. Maar dat vinden de inwoners die vanavond hebben ingesproken ook. Er is niks gebeurd door onze gemeente. Dat wij als gemeenteraad of als commissie hier nu pas over kunnen praten is omdat het nu op de agenda staat, maar wij kwalificeren vanuit de CDA-fractie de keuzenota alsnog gewoon als ondermaats. Maar niet alleen op deze plek, maar ook in verband met de andere twee locaties van Thuys & Van den Brink en van de Chinees. Hij is nog niet voormalig; binnenkort. Wij realiseren ons dus niet dat daar gewoon een stenenwand in Laren aan het ontstaan is. En daar waar we het over een beschermd dorpsgezicht hebben, denk ik dat je er vanuit mag gaan als je in een bebouwde kom woont dat natuurlijk altijd wel eens een keer iets kan veranderen. Iedereen die in een stad woont weet gewoon dat niks helemaal altijd hetzelfde blijft. Maar hier zitten wij gewoon als gemeenteraad aan het voorspeel om zelf te vinden wat we willen. En ik heb er een beetje moeite mee dat dat gewoon in de technische behandeling helemaal naar de achtergrond gaat. En nogmaals: in het vorige college, daar zat het CDA in. En dit dispuut heb ik al meerdere keren, ook met de die wethouder toen gevoerd; er wordt aan voorbijgegaan. En dan, at the end, want ik ga afronden. Kijk, er wordt aan het begin van deze bijeenkomst een beetje fel gereageerd op een situatie die zich na de vorige vergadering heeft plaats gevonden. Inderdaad stelt u terecht vast: de wethouder is bestuurlijk daarvoor verantwoordelijk. En daar wil ik het dan ook bij laten. Maar ik zou toch wel eens van de wethouder willen weten hoe hij nu ten aanzien van dat punt in staat. Want waar het om gaat is, het is door een van de sprekers ook gezegd, het gaat ook om beeldvorming en ook geloofwaardigheid. En ik denk niet dat het zo is dat iemand vanuit een gemeentelijke organisatie niet meteen of de ander mag praten. Want als hij daar met een groep inwoners had gezeten, dan zou het andersom kunnen slaan. Maar mij gaat het er gewoon om dat de wethouder zich terdege beseft dat in die ingewikkeldheid waar forse emoties opspelen als het over de drie plekken gaat waar ik het over heb – Torenlaan, Rabobank en de Chinees – dat er wel gewoon extra, in het kwadraat, goed opgelet moet worden om inwoners erbij betrokken te houden. En dat missen wij volledig. Het is geen populair verhaal om maar stemmen te trekken; want die hebben wij de vorige keer niet getrokken. Maar ik ben wel blij dat ik met die paar honderd stemmen die wij nu hebben dit geluid nog kan laten horen.

De voorzitter: Dank u zeer. Het woord is aan de VVD.

De heer Faas: Dank u wel, voorzitter. Allereerst, dank aan de sprekers. Jullie zorgen, die begrijp ik helder als er ineens majeur gebouw in je achtertuin ontstaat. Dan ben je daar niet blij mee. Er zijn door de sprekers heel veel argumenten genoemd. Alles is erbij gehaald, maar uiteindelijk komt het erop neer: het gebrek aan

privacy, het uitzicht, en dat soort zaken. Dat is wat overheerst. Want per saldo maakt het hun niet uit of er nieuwbouw komt, een hotel, of woningen of een kantoor. Dat is de insteek. En nogmaals: dat begrijp ik, maar dat wilde ik even gezegd hebben. Bij de vorige commissievergadering hebben wij een keuzenota gehad. Ik heb toen gemeend tegen de wethouder te moeten zeggen dat ik het nogal mager vond. Inmiddels ligt er een herziene keuzenota met heel veel bijlagen. Ik heb ze allemaal minutieus bekeken en naar mijn mening, of naar onze mening, is het zo dat dit een goed onderbouwd beeld geeft en dat deze keuzenota en met name de bijlagen het mogelijk moet maken om een evenwichtig en weloverwogen keuze te maken. Nou, wat zijn die keuzes dan? Ik heb het in stukken gehakt om het een beetje overzichtelijk te maken. De eerste vraag die beantwoord moet worden en die naar mijn smaak beantwoord is door de bijlagen is: gaan we afbreken en nieuw bouwen, dan wel gaan bij het bestaande pand behouden? Is dat mogelijk? Als je de stukken daar op naslaat, naar onze mening, dan is het helder dat er nieuw gebouwd moet worden. Er zijn een aantal redenen voor. Allereerst is het een foeilelijk gebouw naar mijn mening, maar daar mag iedereen anders over denken. Maar ook als ik de stukken daar op naslaat, dan zie je dat het pand niet echt geschikt is om het milieutechnisch geschikt te maken voor de verre toekomst. Dan heb ik het niet over 2022, maar dan heb ik het over een veel langere gebruiksperiode. Dus die eerste keuze die wij maken op basis van de keuzenota is dat er nieuw gebouwd moet worden. Dan komt de tweede vraag, en dat is: wat moet het dan worden? Moet het dan bedrijven worden, hotel of wonen? En ook daar geeft de keuzenota inmiddels ... De eerste versie wat minder, maar inmiddels, de huidige keuzenota geeft daar ook heldere ideeën voor: gezien de marktontwikkeling is het pand eigenlijk niet geschikt voor bedrijven. Exploitatie van een hotel niet rendabel te maken. Wij vinden het overigens jammer, want wij vinden dat Laren wel degelijk een hotel verdient. Maar daar gaan we misschien een andere keer nog over hebben. Maar voor deze locatie is dat niet aan de orde. En dat betekent dat er overblijft: woningbouw. Appartementen dus. Nou, er zijn een aantal supporting argumenten die daar ook voor pleiten. Punt één: past het in de woonvisie? Punt twee: er is een grote vraag naar appartementen. De heer De Jongen gaf dat al aan, en ik denk dat naast hem vele anderen daar net zo over denken. En zeker belangrijk in onze argumentatie is dat de welstandscommissie zeer lovend was over het stedenbouwkundig ontwerp. Kortom, wij denken dat Laren er mooier van wordt ten opzichte van ...

De voorzitter: Het woord is aan de heer Faas.

De heer Faas: Dus wij komen zo globaal tot de conclusie dat wat dat betreft dat moet passen. Hebben wij dan geen oog voor de argumenten van de sprekers? In mijn inleiding heb ik gezegd dat we dat zeker wel hebben en wij zijn ook blij verrast opmerkingen van de heer Voerman, dat daar nog wel ruimte zit. Samen met mevrouw Timmerman ben ik overigens van mening dat dat misschien wel handig geweest was als hij die ruimte eerder in had gebracht en daar eerder over had gesproken. Maar dat even terzijde. Er is nog een ander element wat ik even wil aanraken en daar zitten wij wellicht wat anders in dan andere partijen die rond de tafel. En dat is over de sociale woningen. In de woonvisie staat dat éénderde van de woningen sociaal moeten zijn. Dat staat ook in onze verkiezingsprogramma, dus dat omarmen wij; daar is geen discussie over mogelijk. Alleen wat ons betreft vinden wij het een beetje onzinnig om elk kleinschalig ... Nou is dit niet een kleinschalig project, maar om bij elk, ook kleinschalige projecten te zeggen: en er moet éénderde sociale woningbouw zijn. Wat voor ons van belang is, is dat na enige tijd terugkijkend gezegd kan worden: alle woningbouwprojecten gooien wij op een hoop en hoeveel daarvan is sociale woningen ... Zijn er ... Hoeveel sociale woningen zijn daar gerealiseerd? En dat moet dan éénderde zijn, wat ons betreft. Naar mijn idee, of naar ons idee, moet de gemeenteraad sturen op de grote lijnen en we moeten vooral niet verzanden in details. En we moeten ook niet op de stoel van het college gaan zitten. Dus een vraag aan de wethouder heb ik: wethouder, kunt u zonder voorbehoud toezeggen dat er op enig moment terugkijkend naar alle bouwprojecten die gebaseerd zijn er zicht is dat minimaal één derde van de gerealiseerde woningen sociaal zijn? Als dat het geval is, dan

kunnen wij ook met deze vier leven en zeker met de toezegging die voor mij ook een verrassing was dat wellicht, als de Rabobank uit het kantoortje gaat, dat op termijn daar dan nog twee bij zouden komen. Voor deze instantie wou ik het hier even bij laten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u zeer. 🙏

De heer Grunwald: Dank u wel, voorzitter. Ook ik wilde insprekers hartelijk bedanken voor hun bijdragen. We hebben het diepgaand gehad over de plannen voor de Rabobank en ik moet u zeggen dat uw bijdragen toch wel indruk op mij maakt, en toch ook wel ertoe bijdraagt dat ik toch ietsje anders tegenaan kijk dan voor deze commissievergadering. Wij hebben dus een keuzenota gehad, die was inderdaad wat mager. We hebben gevraagd om dat wat meer uit te breiden en meer te onderbouwen. Dat is gebeurd, maar nog steeds heb ik ten aanzien van een aantal van de rapporten die toegevoegd zijn het gevoel dat een beetje naar een bepaald resultaat toegeschreven is. En met uw bijdragen dat ik eigenlijk een beetje meer gesterkt in deze zienswijze. Wat we wel hebben is in ieder geval dat er toch een keuze gemaakt moet worden ten aanzien van een heel complex probleem. Het is dus eigendom van de Rabobank; Rabobank wil het verkopen en daar zoveel mogelijk geld voor. Nou ja, en vervolgens impliceert dat dus allerhande andere dingen, met als gevolg natuurlijk dat er ook winstmaximering uiteindelijk moet plaatsvinden. Ten aanzien van het plan zoals het er nu ligt hadden wij dus al allerhande opmerkingen nog ten aanzien van het aantal sociale woningen die gerealiseerd worden. Zijn er voldoende parkeerplaatsen? Zijn de plannen goed getekend deze keer, zodat we niet weer een echec krijgen zoals bij het Rosa Spierhuis? Dus het pointpercentage 20%. Dus dat kan je beter dus extra checken dan een echec weer veroorzaken. Dus dat hadden wij sowieso al. Maar met de bijdrage van de heer Voerman vraag ik me toch wel af of het verstandig is op dit moment, inderdaad, dit zo door te sturen naar de raad. Want er is blijkbaar toch nog wat ruimte. Omwonenden geven aan grote problemen te hebben met de plannen zoals ze er nu liggen. Dus ik vraag me af op dit moment of het niet verstandig zou zijn, ondanks hoe moeilijk dat ook is, even terug naar de tekentafel. Dan kunnen we al die dingen die nu verzuimd zijn misschien nog wel inhalen. Dat wil zeggen dus inderdaad goed met de omwonenden overleggen over de invulling van de plannen. Misschien mag het een onsje minder: 12 in plaats van 18. Dan heb je bijvoorbeeld ook meteen 33% sociale woningbouw. Ik noem maar wat. Dus je kunt ook handig en opereren. En natuurlijk ging het het geld daar ook. Maar we moeten ons natuurlijk ook niet alleen maar daardoor laten leiden. Want ik hoor nu waardes die aangedragen worden door omwonenden – hoe we ons dorp zien, hoe onze kwaliteit van leven zien. Ja, dat moet je dus niet van tafel vegen. En ja, dan een persoonlijke ontboezeming tenslotte: ja, ik bedoel van het Rabobankgebouw is natuurlijk geen werelderfgoed. Maar het is wel onze Rabobank, in die zin. En als het al moet wijken dan vind ik toch wel dat het voor iets moet wijken waar we ook trots op kunnen zijn, en niet anonieme grootstedelijke huisvesting. Dus ik, D66, wil eigenlijk aangeven van: nou, stuur dat maar niet door naar de raad, maar ga dat maar allemaal heroverwegen. De lacunes die daar in gevallen zijn; gaat u maar netjes opvullen met de omwonenden door goed met elkaar te overleggen en zo dus ook tot een breed gedragen plan te komen. Dank u wel.

De voorzitter: Het woord is aan Larens Behoud. De heer Vos.

De heer Vos: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, u begon de avond met het refereren aan het feest van de democratie. En daarnaast werd er een beetje een grimmige sfeer begon er te ontstaan. Zelfs werden we bedreigd met rechtszaken, als ik mij goed herinner. Ik hoop van harte dat alle mensen die zitten ... Ik kan heel goed zien. Dat is heel plezierig als je hier zit, toch min of meer overtuigd zijn van het feit dat wij heel wat dingen ter harte nemen. U kunt het niet met ons eens zijn, kunt het met een inspreker wel eens zijn, niet eens zijn, maar volgens mij wordt er hier heel erg geluisterd. En als ik de heer Grunwald mag aanvullen: terug naar

de tekentafel misschien. Er wordt wel nagedacht; er wordt niet weggewuifd. Er wordt volgens mij heel goed rekening gehouden met mensen. En dat moet ook. En ik denk dat dat belangrijk is om dat in eerste instantie te zeggen. Dan zijn er een aantal dingen die dan technisch van aard zijn. Mijnheer Faas is erg onder de indruk van de dikte van de keuzenota; dat ben ik wat minder. Er staan heel veel letters in. Het is een beetje onze eigen schuld. Ik heb een aantal maanden geleden gevraagd over de keuzenota ging: goh, wat is de kwaliteit van dit document? Wie heeft het opgesteld? Toen hebben we daarover gepraat. Uiteindelijk hebben we een heleboel documenten gekregen. Heel veel letters, heel veel informatie en het is al eerder gevallen: het is een beetje naar de eindconclusie toe geschreven. En dat is een beetje jammer, maar dat is natuurlijk onze eigen stomme schuld geweest, omdat we verzuimd hebben om duidelijke vragen te stellen. En als je geen duidelijke vragen stelt, krijg je ook geen duidelijk antwoord is mijn ervaring. Dus in die zin sluit ik mij graag aan bij de vorige spreker. Ik ben het heel erg eens ook, dat zult u niet vaak meemaken, met het feit dat ik de Rabobank ook een vreselijk lelijk pand vindt, maar moet je wel laten staan. Want het is natuurlijk een monument voor het kapitalisme. Het is ook ... Wij hebben de neiging om als panden niet mooi zijn, om die gauw weg te doen. Maar daarmee ontkennen we onze eigen geschiedenis. Er zijn hele lelijke, smerige, vieze dingen gebeurd in het verleden. En het ergste wat je kunt doen, is het verleden weggooien en te ontkennen dat het er is. Dus in die zin ben ik een warm pleitbezorger van de Rabobank – zet er wel wat groen voor en zo. Maskeer het een beetje. Het is ... Volgens mij kan het nog heel lang mee, want de Rabobank heeft niet op een paar centen gekeken toen ze het lieten bouwen. Een woonvisie, werd gezegd. Ja, er is een woonvisie. Daar schermde de heer Voerman mee. Andere mensen zeggen: die visie is niet helemaal compleet. Het lijkt mij een heel goed moment inderdaad, de heer Stam heeft daar onlangs al een memo, een aanzet aangezet. Wij hebben al met hem gepraat dat wij daar heel graag verder over willen praten. Kunnen wij daar niet eens gaan kijken wat voor een uitgangspunten kunnen wij gaan gebruiken bij herbouw, nieuwbouw, sociale woningbouw, et cetera? En dat willen wij eigenlijk heel graag doen de komende periode. En ik denk dat dat volgens mij een van de verdiensten mag zijn van deze avond. Nou, inderdaad, het rekensommetje. Ik vind het een mooie omdenker om er 12 te gaan bouwen, en dan is vier inderdaad een derde. Ik vind het een hele mooie. Maar dan worden de appartementen misschien wel heel duur. Heb ik wel zitten bedenken. Dat wordt dan misschien wel weer een beetje een gek probleem. Dus daar moeten we het nog maar eens eventjes over hebben. Daar wou ik het nu eventjes bij laten.

De voorzitter: Dank u zeer. Het woord is aan Liberaal Laren. Ik neem aan mevrouw Timmerman. Mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, dank u wel. Ja, dit is inderdaad, mijnheer Vos, hogere wiskunde om op deze manier te rekenen. En dat begrijpen wij waarschijnlijk niet. Ik wil eerst eventjes ingaan op een paar vragen van de insprekers. De heer Oomkens heeft gevraagd, en dat gaat dan over die 33% van het rekensommetje van de sociale huurwoningen: met welk mandaat heeft de wethouder de vier woningen afgesproken? Want dat stond in het transcript dat de wethouder vier voldoende achtte. En met welk mandaat van de raad heeft hij dat op deze manier afgesproken met de heer Voerman? Even kijken. Ja, mevrouw Koet die zei: ja, ons als omwonenden is nooit gevraagd naar onze voorkeur. Appartementen, hotel, kantoor, sloop, geen sloop, enzovoort, enzovoort. Mevrouw Koet: ik kan u verzekeren, ook de gemeenteraad heeft deze vraag nooit gekregen. In december 2017 werden wij middels een krant een artikel geïnformeerd dat er 18 appartementen zouden komen op het Rabokantoor. En een week later worden wij dat het al in de welstand geweest was, dat er een stedenbouwkundig plan was geweest, enzovoort, enzovoort, terwijl wij vlak daarvoor nog gevraagd hadden aan de wethouder wat er met de Rabo ging gebeuren. Dus ik deel uw mening volkomen. Dan, voordat ik mijn verder begin, wil ik eigenlijk naar het eind eventjes. Ja, anders vergeet ik dat waarschijnlijk. De heer Grunwald zei: terug naar de tekentafel. Daar ben ik het helemaal mee eens. En ik wil

eigenlijk nog een stap verder: terug naar een totaalvisie op alle leegkomende gebouwen. Deze discussie duurt nou al een jaar en wij hebben daar, als Liberaal Laren steeds om gevraagd: wat is de totaalvisie – komt ook niet uit het centrumplan – op leegkomende gebouwen? Dat is bekend, dat kun je plannen. En wij zijn ook van mening dat we de bank moeten laten staan. Hij staat er al 17 jaar. En het meest duurzame; je kunt alles wel gaan vermalen, gaan verkopen, maar dat kun je dus met het hele centrum doen. En dan zou je heel duurzaam bezig zijn. Dat is natuurlijk onzin. Ik wil alle sprekers heel erg bedanken. De burgers namens wie en voor wie wij hier allemaal zitten. En dat mogen wij en ook de wethouder absoluut niet vergeten. En dat wordt tegenwoordig nog al eens vergeten. Dank voor al uw inspanningen. Al vraag ik mij wel af hoe vaak u hier nog uw stem moet laten horen voor u echt gehoord wordt. Ons echter complete verhaal komt in de raad, want het is de bedoeling dat ik niet al te lang praat, heb ik begrepen. Maar ik vind het toch te belangrijk. Het gaat om als wij hier in de raad onze toestemming voor gaan geven, dan staan die gebouwen er minstens 50 jaar. Dus als ik nu 5 minuten langer of korter praat: dat moet kunnen denk ik. Toen ik deze stukken las, toen dacht ik: if you can't beat them, confuse them. Deze zin kwam in mei op bij het lezen van al die onderzoeken die, hoe verrassend allemaal, op hetzelfde uitkwamen: appartementen zijn gewenst door iedereen. En het kan absoluut niet anders. Onderzoeken waarbij inhoud en conclusies soms een rare draai maakten, of waarbij bestaand cijfermateriaal erbij, op basis van een bestaande enquête, dusdanig zijn veranderd dat je weer op de wens van appartementen op uitkwam. Ik ga daar straks nog technisch op in, op de woonwensen. Er is al heel veel gezegd en ik ga niet alles herhalen. De kritiek de vorige keren was: ad-hocbeleid; geen totaalvisie waar wij al lang om vragen; geen visie op wat doen we met vrijkomende gebouwen; veel weerstand vanuit het dorp; belangenafweging; burgers, omwonenden niet meegenomen; niet geluisterd; geen gesprek voor het beschermd dorpsgezicht; enzovoort, enzovoort. En de burgers worden niet serieus genomen. Dan wordt heel vaak het amendement aangevoerd, ook op het voorstel. En dan wordt slechts de helft van een zin geciteerd, namelijk: tevens de onderzoeken of de locatie Rabo het meest geschikt is voor de bouw van appartementen. Maar daar komt nog iets achteraan, want die zin was nog niet compleet. Daar komt achteraan: in het licht van eventuele mogelijkheden die zich thans ook voordoen bij de Torenlaan 1 en Stationsweg 1. En voilà, hier heb je dus de visie die we niet hebben. Want dit is alleen maar de Rabobank die hier onderzocht is. Wij willen terug naar de basis. Er is een bankgebouw dat leeg komt binnen het bestemmingsplan, liggend in het beschermd dorpsgezicht. Er is een gebouw gekocht met de bestemming kantoren. Dikke punt. Hebben wij redenen om als gemeenteraad deze bestemming te veranderen om te slopen? Is er kans op een nieuwe invulling? Nou, wij hebben al gehoord dat die kansen er absoluut geweest zijn. Maar dat de zak met geld het grootst was voor de appartementen en daarvoor door de Rabo gekozen is. Ik denk dat het terug moet naar de basis en terug naar een nieuwe invulling. En niet steeds vanuit de appartementen denken. De standpunten van als ik dan ga kijken inderdaad naar ... Voor bestaande bouwwerken, dan heb ik het over het coalitieakkoord dat net vers van de pers is, bestaande bouwwerken geldt in algemene zin dat terughoudend zal worden omgegaan met het wijzigen van vigerende bestemmingsplannen en dat er met het herbestemmen de keuzenota aan de orde komt en dat er zo min mogelijk gesloopt wordt. Nou, het eerste wat er gebeurd is vragen voor sloop. En dan de standpunten van Laren Behoud. Ik heb het niet over de VVD, want die wil alleen maar slopen. Behoud charmante dorpen met zijn hoge beeldkwaliteit. De eventuele bouw van een hotel kan, maar zonder sloop. Dat staat in het Laren Behoud-programma. En bij voorkeur in de bestaande bebouwing Rabobank. En Laren Behoud wil Laren behoeden voor projectontwikkelaars die het vrije karakter van ons mooie dorp negatief beïnvloeden. Hiermee zou ik kunnen eindigen, maar er zijn nog twee ... Er zijn allerlei onderzoeken gedaan. De vraag is bovendien, en een aantal onderzoeken hebben wij niet om gevraagd, die dit allemaal betaalt. En dat is het stuk waar een de factsheet wonen van het wetenschappelijk instituut van de MRA bij betrokken is, heeft uitgegeven. Dat is geciteerd in het woningbehoefte-onderzoek. Mijn vraag is eigenlijk wie het stuk gemaakt heeft van de woningbehoefte die specifiek op Laren geënt is, want daar hebben wij om gevraagd. De regionale woningbehoefte: dat weten we. Iedereen wil in Laren wonen dus daar hoef je

niet 400 pagina's over te vullen. En dat is trouwens ook alleen maar van belang zodra we een Gooistad. En volgens mij willen we dat geen van allen, bijna geen van allen. Dus we hebben ook de regionale woonbehoefte niet nodig. Hier worden mensen van 55 al als ouder aangemerkt en tussen de 55 en 75 jaar is 43% van de inwoners. Het onderzoek zegt 19%. En van die 19% is het grootste gedeelte, zit in zorginstellingen; en dan zijn er rond de 800. Deze mogen dus niet worden meegeteld bij een woningbehoefte. Dus er zijn er uit nog 5% uit Laren, ouder. Er staat hier: van de oudere respondenten hebben 84 respondenten aangegeven wat hun woonwensen zijn. De echte factsheet, want die heb ik hier, en ik heb ook gesproken met degenen die de enquête heeft opgesteld en uitgewerkt. In dit onderzoek wat wij krijgen zijn het er in een keer 175. Bij die 84 zit er bovendien, die 84 echte respondenten, 13 van een regionale woningcorporatie. En die gaan dus niet op zoek naar zo'n appartement. Blijf je over: 68 respondenten. 89% van de ouderen. De woning geschikt om oud in te worden. Dat is de echte factsheet. En dat klopt met een kleine enquête die ik zelf in diverse buurten gedaan heb: mensen willen gewoon blijven wonen in hun eigen buurt en hebben zelf allemaal al aanpassingen gedaan. Conclusie is, ik zal u niet helemaal tevreden met alle dingen die niet kloppen, maar het is ... Ik wil echt vragen: wie is hier verantwoordelijk voor? Want het is schandalig dat wij dit voorgesteld krijgen met gegevens die niet kloppen met de bron die vermeld wordt. Acht personen van de geënquêteerde groep heeft er eindelijk aangegeven te willen verhuizen. En daarvan was 41%, die zei dat hij naar een meergezinswoning wil. En dan staat er hier ook nog, u schrijft hier: vervolgens is ook aan de respondenten gevraagd het gewenste woningtype verder te specificeren. En dan onderstreept in het rapport: het meest genoemde woningtype is hier ook een appartement. Welnu, de opsteller, uit het onderzoek ... Ik heb het al gezegd, heb ik gesproken, deze hele vraag komt in het hele onderzoek niet voor. Dus nogmaals mijn vraag: ik ben hier ... Ik vind dat wij dergelijke zaken voorgeschoteld krijgen, moeten wij kunnen vertrouwen dat het klopt. Wie is de auteur van hoofdstuk actuele woningbehoefte Laren op basis van het WiMRA-onderzoek? En waarom zijn de getallen veranderd ten opzichte van de echte getallen, waardoor er een hele andere conclusie komt? Iedereen wil appartementen. Verkeerde cijfers leiden tot verkeerde conclusies, en deze verkeerde aantallen heeft u vervolgens – er zit ook nog een bijlage bij – geabstraheerd naar het totaal van het aantal huishoudens van Laren en daar de toekomstprognose op losgelaten. Nou, ik vraag u: het is volstrekt onacceptabel.

De voorzitter: '...'

Mevrouw Timmerman-Hamers: Goed. Dan heb ik alleen nog de kantoren, want de kantoren daar is alleen maar gezegd ... Het is belangrijk genoeg, mijnheer de voorzitter. De kantoren is alleen maar van gezegd: dat kan niet en er is eigenlijk geen behoefte aan. Als je gaat kijken naar Talpa, waarom denken we dat die in Laren zit? Hij wilde Willenborg ook al kopen omdat hij wilde uitbreiden. Er zit hier een heel creatief gebied tussen Hilversum, Laren en Almere. Er zijn heel veel kleine bedrijfjes, heel veel creatieve bedrijfjes, en er is een grote vraag naar kleinschalige bedrijfsruimten. Niet de grote kantoorgebouwen zoals het vroeger was, maar kleinschalig. En de vraagstelling had dan ook moeten zijn van het onderzoek: dat bedrijven in onze omgeving zouden interesse hebben in kleinschalige kantoren in Laren? En dat zijn productiebedrijfjes, consultancybedrijven, en er worden op dit moment veel woningen aan de markt onttrokken omdat er te weinig kleinschalige kantoren is. Regus zit altijd vol; het oude postkantoor zit helemaal vol; we liggen tussen de A1 en A27 in Laren; het is vergaderen op locatie, daarna een lunchje doen in Laren; iedereen komt graag in Laren: wat wil je nog meer? Het is een modern pand dat voldoet aan alle eisen van de tijd met een moderne zakelijke uitstraling. Hier wil ik het voorlopig bij laten. Dank u wel.

De voorzitter: Ik dank u zeer. '...' reageren wellicht? De heer Stam.

De heer Stam: Nou ja, ook van mijn kant, maar dat heb ik ook al vaker gezegd: het is goed dat we veel insprekers hebben gehoord. En het is zeker zo dat met die wensen rekening zou kunnen worden gehouden, maar ik kom er later op terug. Wij zitten in een lang proces van voorstellen aan de commissie en de raad. Mevrouw Timmerman geeft al aan: vanaf december zijn we bezig, is er een vergunning aangevraagd en zijn we bezig om met elkaar tot een akkoord te komen, al dan niet. Ik wil nog even graag reageren op het punt wat ook door de insprekers wordt gemaakt en ook hier en daar door mensen uit de commissie, dat de wethouder jast er dingen door, drijft zijn zin door. Ik heb altijd in alle opz... En dat kan de heer Voermans bevestigen, ik heb altijd in alle eerlijkheid en integriteit tegen Voermans gezegd: moet je eens luisteren, als u mij vraagt, dan is woningen op zichzelf een aantrekkelijk perspectief in het licht van zaken die er nou eenmaal spelen rondom woonvisie en een beeld wat we hebben. En ik wil daar nog eens bij zeggen: er wordt maar voortdurend geroepen mijnheer Stam, mijnheer Stam. Zowel het vorige college als dit college ... Dit college overigens bestaande uit twee wethouders van Larens Behoud en een van de VVD, zijn voor dit voorstel. Het is niet zo dat ik nog dingen zit door te jassen, zin zit door te drijven. Dit is een door het vorige college gedragen standpunt, dat ook door het huidige college wordt gedragen. Misschien kunt u vragen om de microfoon van mevrouw Timmerman even af te zetten?

De voorzitter: '...' u heeft 17 minuten gehad. Dat u nu even kunt luisteren naar de wethouder '...'.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Neem me niet kwalijk.

De heer Stam: Is ook handig als de microfoon af zou zetten, dan horen we het zeker niet.

De voorzitter: Wethouder, het woord is aan u.

De heer Stam: Nou, in dat lange proces hebben wij natuurlijk elkaar regelmatig getroffen. Ik heb al eens eerder toegegeven: het had wat beter geweest als we nog uitvoeriger met de inwoners hadden gepraat. Aan de andere kant is zowel in de vorige commissie als in deze commissie – ook in die bewonersbijeenkomst – volstrekt helder geworden dat er bezwaren zijn bij bewoners. Ik kan mij niet anders voorstellen dan dat er ook zou zijn uitgekomen als we met mensen hadden gepraat. Wij hadden indertijd de voorkeur gegeven, en dat geven we in het algemeen ook bij ontwikkelaars op mensen die iets willen met een gebouw of woning, aan: ga nou eens praten met bewoners en kom eens terug, rapporteer erover terug, en kijk eens hoe we het met elkaar eens zouden kunnen worden. Dat is ook iets wat in het kader van een omgevingswet helemaal zo'n slecht proces niet is. Vervolgens ligt de vraag op tafel natuurlijk: blijft dit kantoren moeten het woningen worden? Dat is de hoofdvraag die aan de raad gesteld zal worden. Wij vragen een verklaring van geen bedenkingen. Wilt u de bestemming vanaf kantoren naar woningen omzetten? Dan kom je heel snel op dat punt van die ... En ook de heer Le Coultre heeft er in het verleden vaker op gewezen, wordt vanavond ook door commissieleden gezegd: hoe is nou precies het verband tussen die verschillende mogelijke projecten? Mevrouw Timmerman wijst er terecht op dat op zichzelf dat amendement zegt: moet kijken naar die appartementen, maar kijk tegelijkertijd naar een eventuele mogelijkheid, staat er trouwens, van de mogelijkheden die zich voordoen aan de Torenlaan en de Chinees, om het nou even zo te noemen – Golden River. Inmiddels is de situatie aan de Torenlaan natuurlijk van een volstrekt andere orde, want daar hebben wij al afgesproken in dit college dat we daar niet zullen slopen. Dus het idee dat ik alsmaar wil slopen is in ieder geval in dit college-akkoord niet als werkelijkheid geworden. En daar is op dit moment natuurlijk de vraag aan degene die daar eigenaar van is of potentieel eigenaar van is: wat gaat u daar nou mee doen? Het zou best kunnen dat ... Ik weet het niet, maar wat ik ervan begrijp is dat de huur van de verfwinkel eindigt. Dus hij zal moeten nadenken wat hij daarmee wil. En vervolgens ligt daar een kantoorbestemming op, en dan maar eens kijken wat hij daarmee wilt. Ik weet daar op dit moment niets van. Er zijn nog helemaal geen plannen.

Dat is de ene kant van het verhaal. Andere kant van het Golden River-verhaal is: er zijn allemaal plannen waar ... Natuurlijk gaat het in het algemeen zo dat mensen langskomen bij wethouders en zeggen: wat denkt u ervan als een zus, wat denkt u ervan als we zo? En natuurlijk geven wethouders dan ook hun opvatting. En een aantal van die plannen die bij de Golden River zijn gepasseerd, die zijn successievelijk door mij, geassisteerd door buitengewoon trouw en loyale medewerkers, hebben we die terug gestuurd en gezegd: dat wordt hem niet. Want een van de uitgangspunten die we bij de Rabobank hebben gehanteerd – overigens ook bij de Golder River als uitgangspunt hebben geformuleerd – is dat er niet meer vierkante meters mogen komen en niet meer kubieke meter dan er nu in het Rabobankkantoor zitten. Dat is wel een belangrijk uitgangspunt. Want ik hoor nu een aantal mensen ook bij de insprekers zeggen: dat wordt een dubbel zo grote hoeveelheid volume. Dat is niet het geval. Het is ook waar dat bij de Golden River aan de beurt komt ... Ook daar heb ik nog helemaal geen plannen gezien, anders dan eerst de plannen waarvan wij hebben gezegd: ga maar eens terug, want dit wordt hem niet. En het is ontzettend lastig om het in dat verband, waarnaar gevraagd wordt, om daar antwoord op te geven. Vind ik in ieder geval buitengewoon ingewikkeld. Ik begrijp het. Wel en ik zou het graag willen doen, maar ik zie op dit moment hebben we te maken met een aanvraag van iemand die de Rabobank heeft gekocht. Die zegt: mag ik een vergunning van u krijgen? Waarop wij uiteindelijk hebben gezegd: maak er een keuzenota van; waarvan de commissie heeft gezegd: het was onder de maat, zoals de heer Faas dat heeft genoemd. We zijn opnieuw begonnen. Kijk, we kunnen natuurlijk eindeloos discussiëren over het feit of die rapporten nou wel of niet deugen. Mevrouw Timmerman stelt een aantal vragen. Er zit hier een meneer van RIGO die het rapport heeft gemaakt. Ik zou u willen voorstellen: laat hem die vragen eens even proberen te beantwoorden, als hij dat wil. Als u het daarmee eens bent, meneer de voorzitter, want het zijn buitengewoon technische vragen die mevrouw Timmerman stelt. En het lijkt mij verstandig om het rapport wat RIGO heeft gemaakt dan eens te laten toelichten aan u door degene die het ook heeft opgesteld. Dan krijgt mevrouw Timmerman hopelijk bevredigende antwoorden en dan hebben we dat ... Als u het ermee eens bent, meneer de voorzitter, want de tijd loopt er eindelijk. En als u dat zou ...

De voorzitter: '...'

De heer ... (RIGO): De woningbehoefteberekening. En er werd een bron aangehaald, dat is het WiMRA-onderzoek, wat een grootschalige enquête is in de hele metropoolregio Amsterdam. Het onderzoek wat u heeft gekregen is niet alleen maar uit WiMRA, dat is namelijk veel meer. En wij kijken ook niet alleen maar naar de Larense bevolking. De specifieke vraag gaat over dat er ook een factsheet is – die komt niet van ons – en u herkent cijfers die in die factsheet staan over Laren, herkent u niet in de tekst in een paragraaf van ons onderzoek. Waarom die percentages anders zijn, et cetera: dat wil ik graag aan u nog nazenden, maar dat is nu te ingewikkeld om dat uit te leggen. Ik wil je wel vertellen dat de uiteindelijke woningbehoefteberekening die wij doen, waar je tekorten en overschotten naar woningtypen hebt, en dat ook afzetten tegenover de bouwplannen overigens, die er al liggen, dat dat niets te maken heeft met de cijfers die in dit rapport staan onder het paragraafje Laren. Bureau rekent nooit met zo'n lage respons en gaat dat ophogen. Dat weet ook de opstellers van het WiMRA; wij hebben daar ook overleg over gehad. Dus dat is even mijn procesopmerking, maar ik kan u dus alleen maar beloven dat de onzekerheid die over die percentages zijn, want dat heeft u goed uitgezocht zoals ik hoor, dat wil ik graag u overleggen. Maar niet nu. Dat gaat te ver.

De voorzitter: Mevrouw Timmerman, nog heel even '...'

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, ik wil hier nog even iets op toelichten. Ja natuurlijk, er staat ook een stuk regionaal in die ergens anders vandaan komt. Maar dat heb ik al gezegd: daar hebben wij in feite niets mee te maken, want we hebben gevraagd om de lokale woningbehoeften. En er staat zelfs hoofdstuk 2.3, De actuele

lokale behoefte op basis van de woonwensen, en daar staat WiMRA achter. En daar staat ergens een sterretje dat het gebaseerd is ... Dat de bron komt uit de factsheet wonen in Laren 2017 van de WiMRA. Die heb ik hier voor me en hier staan hele andere kerngetallen in. Dat is mijn probleem.

De heer ... (RIGO): Ja, ja, dat komt omdat wij ... Ja, dat is toch te technisch. Maar wij hebben het WiMRA-onderzoek zelf in huis. Wij werken ook voor deze metropool. Dus ik hoop dat u er even op vertrouwd dat ik die verschillen die u aangeeft, dat het niet zo simpel is dat wij een factsheet hebben gepakt en die verkeerd hebben overgeschreven, of iets dergelijks. Of selectief zijn geweest.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, maar zo schrijft u het wel hier in. Dat dat de cijfers uit het WiMRA-onderzoek zijn. En dat klopt dus niet.

De voorzitter: Ik stel voor dat deze discussie, die inderdaad belangrijk is, maar die tegen deze '...', dat u daar een aparte gelegenheid voor kunt benutten. Ik neem aan dat u bereid bent '...'.
'...'

De heer ... (RIGO): Ik kan u binnen, als dat kan, binnen anderhalve dag melden wat de belangrijkste verschilpunten zijn. Dat gaat overwegen van enquêtes, et cetera.

De voorzitter: '...'

De heer Stam: Het punt wat ook door sommige sprekers ook in verschillende sessies is benadrukt is: je kunt over die rapporten inderdaad buitengewoon ingewikkelde vraagstukken opwerpen. En ongetwijfeld ... Wij vinden in ieder geval ... Het is ook een punt wat voor sommigen is gemeld, met name door de sprekers, dat de rapporten toeschrijven naar een conclusie. Dat is een opvatting die ik in elk geval in het geheel niet deel, want wat we hebben gedaan ... Er was een commentaar vanuit de commissie vorige keer dat sommige onderzoeken waren gedaan nadat de rekening was gepresenteerd aan de ontwikkelaar. Maar we hebben juist deze keer gezegd: dat doen we niet, we geven een onafhankelijk – vanuit de gemeente mag je toch veronderstellen – een onafhankelijke opdracht aan een onderzoeksbureau die verder door ons niet anders zijn geïnstrueerd dan wij zitten met dit vraagstuk. Zou je daar voor ons een onderzoek willen doen naar de markt van kantoren? Wilt u voor ons een onderzoek doen naar de woonbehoefte? En doet u een onderzoek naar de hotelbehoefte. Dat is de vraag die is gesteld. En daar zijn rapporten op teruggekomen die ik beschouw als onafhankelijke, neutrale rapporten. En het verhaal wat zojuist gedaan is door de vertegenwoordiger van RIGO, dat sterkt mij ook in de overtuiging dat RIGO een buitengewoon consciëntieus rapport heeft gemaakt en dat datgene waar mevrouw Timmerman naar vraagt, waar nog blijkbaar onzekerheid over bestaat, dat die ook heel goed kan worden uitgelegd. Ik heb daar in ieder geval alle vertrouwen in. Dan houd je over de vraag ... Een heleboel andere vragen natuurlijk, maar mag ik nog eens even ingaan op dat punt van lokale woonvisie? Wij hebben in het verleden, ook in vorige commissie is dat natuurlijk gezegd: moeten we nou per project gaan kijken naar dat percentage van die sociale woningen of niet? Mijn stelling is altijd geweest, en bij mijn weten is dat ook de afgelopen jaren een lange periode zo geweest dat we kijken naar projecten waarbij we of privaat ontwikkelen of sociale woningen doen. In het algemeen zie je weinig menging van die twee dingen. Eén van de dingen die we in de sociale woonvisie hebben staan, dat ten minste één derde van de woningen gebouwd zal worden in het sociaal segment. Ik heb, misschien goed om dat ook nog eens te melden ... Mevrouw Timmerman vraagt: waar komt dat mandaat vandaan? Ik heb geen ander mandaat dat ik tegen de heer Voerman in de gesprekken die wij gevoerd hebben, heb gezegd: ik zou het op prijs stellen als je tenminste voldoet aan ... Eens wil nakijken voor mij of je sociale woningen kunt realiseren. En dat heeft uiteindelijk geleid het feit dat zijn gekomen tot vier sociale woningen aan de voorkant, in een apart blok, waarbij de Rabobank eventueel het kantoor ernaast zou bezetten. En dan wordt er gezegd vanavond door de heer Voerman: ik ben

in gesprek met de Rabobank en mogelijk zou het kunnen dat ze niet overgaan naar de overkant, dus terug naar de plek waar ze nu zitten. Dat geeft de mogelijkheid – ik kan het nog niet toezeggen, hij ook niet – maar dat zou de mogelijkheid scheppen dat we naar zes kunnen gaan. En op termijn zegt hij: ik wil een ieder geval met de Rabobank afspreken dat als ze de termijn van het contract hebben uitgediend, dan gaan we überhaupt over naar sociaal. Dat betekent dat we naar zes gaan. Dat zei de heer Van den Berg. Dat staat niet in de stukken; nee, dat klopt. Want dat zijn gesprekken die natuurlijk gewoon met elkaar gevoerd worden omdat ik ook in het college en ook met partijen natuurlijk aan het praten bent hoe je dit soort problemen oplost, omdat onder anderen door Larens Behoud is gezegd: zou het niet naar zes kunnen? Nou, daar proberen wij op in te haken. En ik kan niet anders doen dan dat ik dat met de ontwikkelaar dan bespreek, van nou: zijn die mogelijkheden er? Dus het komt niet ... Ja, sommige dingen komen op die manier aan de orde, mijnheer Van den Berg. En wat ik aan het doen ben, is ik probeer te luisteren naar u en probeert tegemoet te komen aan die wens die ook in de vorige commissie naar voren is gebracht: kan dat niet worden uitgebreid? Ik ben overigens van oordeel, dat heb ik ook al vaker gezegd, dat u mij mag houden aan het feit in de collegeperiode dat ik tenminste een derde sociale woningen ga bouwen. Het volgende project dat wij aan de raad willen aanbieden, ongetwijfeld in de vorm van een keuzenota natuurlijk, is het project wat we op de Harmen Vosweg willen doen. Daar gaan we wat mij betreft, als het aan het college ligt, sociale woningen gebouwd worden. En ik vind het belangrijk om dat nog eens te melden, omdat dit college zowel in het collegeprogramma maar ook in de verschillende verkiezingsprogramma's er ook mee te maken hebben, heeft gezegd: wij zullen die lokale woonvisie ook gaan invullen. En het feit dat wij ... Ik heb daar het verleden ook mevrouw Klingenberg ook al over gepraat: we houden appartementen aan de overkant. We hebben tegelijkertijd geprobeerd. Mevrouw Klingenberg had een andere opvatting: die vond dat er sociale woningen moesten komen. Hebben we niet gedaan, maar goed. We hebben wel gezegd: zorg dat er wel vier sociale woningen naast worden gebouwd. Dat doen we nu ook bij de Rabobank. Maar de grote klappers kunnen we natuurlijk pas maken op het moment dat we Harmen Vosweg kunnen ontwikkelen; op de Van Erven Dorensplek dingen kunnen doen; op het moment dat er gaan praten over Ligweide, en dat soort zaken. Dus ik vind dat u, dat de raad zich veel mensen moeten houden aan het feit dat wij proberen om vanuit die lokale woonvisie te redeneren. Dan is het volgende punt natuurlijk altijd van: ja, voor die bouw je het nou eigenlijk? Kijk, een van de dingen die mij opvalt, en dan heb ik het maar niet over het RIGO-rapport, maar in de werkelijkheid van alledag zie ik om mij heen dat als we 12 appartementen bouwen aan de overkant, dat die binnen een week ongeveer verkocht zijn. En als we de Houtzagerij ontwikkelen, dat die dat binnen een aantal weken ... Ik zal er binnenkort een rapportage over maken, of de raad mailen hoe het gegaan is, dat die ook binnen een paar weken is zowel de betaalbare woningen als de niet ... Als de moeilijkere, de duurdere woningen zijn allemaal verkocht. Met andere woorden: je ziet dat die vraag in de markt en je ziet als je de betaalbare woningen ziet, maar ook de andere woningen, als je naar de overkant kijkt, dat zijn voor een belangrijk deel mensen die uit Laren komen, in Laren hebben gewoond – terug willen – of in Blaricum wonen en de stap naar Laren willen maken. Dus het is niet zo dat aan het bouwen zijn voor vreemdelingen, om het zo te zeggen. Maar ook de heer Voerman geeft aan dat ook de vraag die hij heeft voor zijn appartementen voornamelijk uit Laren afkomstig is. En de heer De Jonge heeft er ook het een en ander van gezegd. En ik vind dat je natuurlijk ... Aan de ene kant zeggen we als college: natuurlijk moet je sociale woningen bouwen, want dat is een belangrijke opgave die we hebben. En het is ook totaal terecht dat dat gebeurt. We hebben geloof ik 16% van ons totale woningbestel is maar sociale woningbouw. Dus door die een derde te bouwen, minimaal te bouwen, krikken we in ieder geval het gemiddelde wat op, zij het mondjesmaat. Maar er is natuurlijk evengoed een vraag in de markt, en je kunt wel zeggen: dat bevalt me niet. Maar er is natuurlijk een vraag in de markt die zegt: ik zou graag appartementen willen hebben van zes, zeven ton. Maar er is ook een vraag van mensen die zeggen: mag ik in een wat groter appartement wonen, want ik wil vanuit mijn grote huis naar een groot appartement. Ja, ik vind dat op zichzelf, daar kun je van zeggen: ja, die moeten maar naar Amsterdam of die moeten naar Hilversum. Ik vind dat een

merkwaardige vorm van denken. Ook die mensen hebben natuurlijk recht om ... Die graag in Laren willen blijven wonen, die zouden dat ook moeten kunnen willen. Dan ga ik nog even kijken naar de vragen die hier en daar zijn gesteld. Ja, ik wou nog één ding opmerken want de heer Van den Berg vraagt nadrukkelijk naar een opmerking die gemaakt is over het feit dat ooit eens bij Het Bonte Paard een ontwikkelaar zagen ploffen met een van mijn ambtenaren. Daar is volgens mij voldoende over gezegd, omdat daar indertijd in mail van met degenen die daarover geklaagd hebben, uitleg over is gegeven. En wat mij betreft is daarmee de zaak gedaan. Als de heer Van den Berg daar nog nadere uitleg over wil, dan zal ik hem dat in privé doen. Maar ik ben niet van plan om deze commissievergadering daar verder uitgebreid op in te gaan. Dan kom ik terug op datgene wat door veel insprekers gezegd: er zijn wensen op het gebied van privacy, een kijk, dat soort zaken. Ja, ik wil met alle plezier nog eens met de heer Voerman kijken of dat op een andere manier kan worden ingepast. Of dat kan, dat weet ik niet. Eén van de punten die aan de orde is, is natuurlijk: we gaan of naar de raad volgende week, en als we dat niet doen dan zullen we het moeten uitstellen naar een volgende commissievergadering, maar dan moet ik wel van de heer Voerman weten wat zijn positie daarin is. Want ik wil weten wat zijn manoeuvreerruimte is, of hij bereid is dit te manoeuvreren. Ik wil met alle plezier proberen daar de nodige inspanning op te richten om hem daarvan te overtuigen in ieder geval. Dan heb ik een antwoord gegeven, volgens mij, aan de VVD over de minimaal een derde sociaal. Ik heb me wat uitgelaten ... Ook de opmerking van de heer Grunwald, dat er toegeschreven is naar conclusies. Nou, ik deel die mening niet. Dan heeft Laren Behoud het nodige gezegd dat wij zaken ter harte nemen en dat wij nadenken over de dingen die gebeuren. Ik vind dat ook. Ik vind overigens de keuzenota's: daar heb ik het nodige van gezegd. Er is aan onze kant, ook in het college, uitgebreid gesproken over die keuzenota's en wij komen tot de conclusie, dat is een gedragen collegestandpunt, dat wij het verstandig vinden om daar appartementen te gaan bouwen. Ja, daar kun je van mening over verschillen; daar moet u een ... Ik vind dat de raad dan daar een besluit over moet nemen. En dat we vanavond proberen uit te leggen hoe we tot de conclusie zijn gekomen. En Liberaal Laren vraagt naar het mandaat; heb ik een antwoord op gegeven. Volgens mij is het binnen mijn mandaat om te discussiëren met de ontwikkelaar en te kijken we tot een opzet van de sociale woningbouw kunnen komen in het kader van de Rabobank-ontwikkeling. Ja, ik ben het dus ... Waar ik in algemene zin tot een conclusie kom is dat ik vind dat wij een goed proces zijn doorlopen. Ik vind dat je kunt zeggen: we hadden meer met bewoners moeten praten. Ik heb dat eerder toegegeven. Tegelijkertijd is mij in ieder geval volstrekt helder wat de bewoners wensen. En een van de dingen die de heer Le Coultre, vond ik, hij is geloof ik nu weer weg, maar in de bewonersbijeenkomst zei van: laten we nou eens ophouden over een hotel te praten en laten we nou eens ophouden over een kantoor te praten. Praten over de mogelijkheid dat er woningen gaan komen. En dan kun je nog praten over slopen of niet slopen. Ik heb vorige keer al gezegd in de commissie ... En daar kun je ook heel uitgebreid over praten: het is onze Rabobank. Ja, dat is waar. En we moeten trots zijn op onze grootstedelijk huisvesting, hoor ik iemand zeggen. Maar zowel ... Als je nou kijkt naar de kenners die wij raadplegen. Wij raadplegen een stedenbouwkundig bureau, WDP. Die vragen we ook weer niet vooropgezet: wat vindt u hiervan? Wat vindt u van de Rabobank, wat vindt u van het plan? Daar komt een heel positief beeld uit. We gaan naar de commissie Ruimte en Kwaliteit, wat dé commissie is die het college adviseert als het gaat om de welstand en de schoonheid en het behoud van het beschermd dorpsgezicht. Die zeggen met zoveel woorden, dat heb ik geloof ik de vorige keer ook geciteerd al: de Rabobank is een lelijk uithangbord in het begin van het dorp. Ja, nou ja, goed. Ik wil het nog wel eens een keer citeren. Maar hier heb je een adviescollege waar ik ... Ik heb vorige keer al eens gezegd: het is niet aan wethouders om iets mooi of lelijk vinden, want dan zouden we tot hele verkeerde conclusies gaan komen. Ik bemoei me niet met of iets mooi of lelijk is. Ik vraag aan de commissie bestaande uit architecten en monum... De heer Loeff weet het beter dan een aantal mensen hier aan tafel ongetwijfeld; dat zijn mensen die op een onafhankelijke, neutrale manier ons adviseren over datgene wat zij te vinden hebben, wat wijze vragen te vinden van een ontwikkeling. Die zeggen tegen ons: het zou helemaal niet erg zijn als dit ... Ja, je kan niet zeggen: de vlag op een modderschuit, het is

het omgekeerde natuurlijk weer. Maar zij vinden in ieder geval de Rabobank ... Het zou helemaal niet verkeerd zijn als dat weg ging. En ze vinden het ontwerp mooi. Dat zou het dorpsgezicht aanzienlijk verbeteren – is mijn interpretatie van datgene wat '...' kwaliteit zegt. Dus uiteindelijk mijn conclusie is: ik vind dat we zouden moeten gaan naar de raad met het voorstel. Daar worden uiteindelijk politieke beslissingen genomen. Ik ben bereid om nog eens te kijken met de heer Voerman: waar, op welke manier kunnen wij de wensen die zowel door de commissie nu zijn geuit, als door de inwoners, hoe kunnen we die ... En met name de punten die mevrouw heeft genoemd, waar het gaat om privacy en overlast en dat soort zaken. Daar gaan we nog eens een keer goed naar kijken. Ja, ik ga daar mijn uiterste best voor doen. Wat we zouden kunnen doen is natuurlijk kijken of we daarmee in staat zijn de raad te halen met toezeggingen of met aanpassingen. Als dat niet het geval is, dan zullen we meer de tijd moeten nemen om het naar de mogelijke volgende commissievergadering te doen en eventueel naar de raad. Maar ik denk dat ook de heer Voerman daar wel een opvatting over heeft. Dat is even, mijnheer de voorzitter, mijn antwoord.

De voorzitter: Mijn voorstel is, dames en heren, om even te schorsen.

De heer Van den Berg: Nou, waarom? Nou, dat wil ik nou eens niet. Ik wil gewoon een tweede ronde meteen.

De voorzitter: Ik zeg toch om verschillende redenen

De heer ...: Ik wil graag ook even een schorsing.

De voorzitter: Omdat er een hele praktische reden is: ik ga bijvoorbeeld even naar het toilet, om eens wat te noemen. Dus ik schors vijf minuten. Mag ik u, dames en heren, verzoeken te gaan zitten? Zou de heer Rijgman zo vriendelijk willen zijn om plaats te nemen? Kunt u de deur sluiten wellicht? Dan als dat het geval is, dan hervat ik de vergadering bij dezen. Als de tribune het ook daar mee eens is. Ook als de tribune het daar niet mee eens is, hervat ik de vergadering trouwens. En geef ik het woord aan de wethouder.

De heer Stam: Wat moet ik zonder de VVD-fractie, mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Oh ja, nee, dan wacht ik even.

De heer Van den Berg: Voorzitter, voorzitter, dan heb ik toch een vraag aan u.

De voorzitter: Wacht even, wacht even.

De heer Van den Berg: Nee, ik heb nu een vraag. Gewoon procedureel. Meestal is het zo dat hij geschorst wordt met een duidelijke aanleiding. U moest naar het toilet; daar heb ik ook fijn gebruik van gemaakt. Maar gaat u naar de schorsing allereerst de wethouder het antwoord geven, terwijl volgens mij wij als gemeenteraad aan zet zijn.

De voorzitter: Ja, begrijp ik. Toch geef ik eerst het woord aan de wethouder. Wethouder? Wethouder?

De heer Stam: Ik wil graag ... Ja, het is jammer dat ze er niet zijn, maar ik ga het toch maar doen. De verklaring ... Ik heb overleg gehad met de heer Voerman. Duidelijk datgene dat wij voor ogen hadden, kunnen wij dit naar de raad brengen en in de tussentijd komen wij tot een aanpassing van wensen. Of kunnen wij over een maand of in een afzienbare termijn opnieuw naar de commissie nadat wij ook met de wensen van de bewoners rekening hebben kunnen houden? Het standpunt van de heer Voerman op dit moment is dat hij de aanvraag voor een appartementengebouw terugtrekt. En dat betekent dus eigenlijk dat we wat dat betreft de

volgende week of de maand daarna niet de behandeling hoeft te doen van dit raadsvoorstel, omdat wat overblijft uiteindelijk is een eigenaar van een pand, die voorlopig zich wenst te beraden op zijn positie in de toekomst.

De heer Van den Berg: Maar nou ... Mogen wij nog wat gaan zeggen zo meteen of is het hiermee klaar? Ik voel mij zwaar gepiepeld. Potverdikkie, man. Wij zitten hier gewoon jaren over te praten en dan wordt er in een technische commissie wordt hier opeens een voorstel van tafel gehaald, eenzijdig. En dat ontnemt ons alle gelegenheid om op principiële gronden en inhoudelijke gronden een discussie te voeren. En dat vind ik heel erg vervelend. Want eigenlijk ben ik in staat om te zeggen: sorry, bewoners. Ik wil gewoon mijn inbreng nog geven, los van dit verhaal.

De voorzitter: '...'

De heer ...: Ik wil nog wel wat toevoegen ...

De heer Van den Berg: U snapt toch wel mijn felheid wel, want het zit gewoon in een jojo ...

De voorzitter: '...' Dat zal mijn conclusie zijn. '...'

De heer ...: Nou, ik zou het niet eens doorgeleiden.

Mevrouw ...: Het is prima dat het van ... Oh, sorry. Als ik zo vrij mag zijn, om het van de agenda te halen. Maar ik wil toch net zoals mijn buurman toch nog wel graag een derde ronde op de antwoorden die de wethouder gegeven heeft, voordat geschorst werd. En we weten dus ook nu waarom hij geschorst werd. Dank u wel.

De heer Stam: Misschien nog ten ... Ik wil het nog graag ten overvloed nog eens te zeggen: dit is niet het standpunt van het college. Ik had graag volgende week deze zaak behandeld in de raad. Dit is een oordeel van de eigenaar van het Rabobank-kantoor die nu zegt: in het licht van de discussie trek ik mijn aanvraag in. En ik ga mij nader beraden op mijn positie. Ja, wat moet ik daar verder ... Daar hebben we uitgebreid over gepraat. En ...

De voorzitter: '...' om de derde ronde te openen. Tweede ronde, tweede ronde.

De heer Van den Berg: Dank u wel. Ik zal het overigens kort houden.

De voorzitter: Tweede ronde is het.

De heer Van den Berg: Ja, maar dat vergaf ik u. Ik heb een aantal interessante observaties gedaan en een paar ontboezemingen. Het is kennelijk bon ton, maar dat is een woordspeling, om opeens het huidige Rabobank-gebouw te kwalificeren als een vlag op een modderschuit, et cetera, et cetera, et cetera. En ik richt mij even tot mijn college Faas van de VVD, want hij haalde het al aan, dat de welstandscommissie op dit moment het huidige plan, wat dus nu inmiddels is ingetrokken, als zeer tevreden daarover is. Ik heb het niet nagekeken, maar ik durf bijna 100% zeker te beweren hier dat destijds dit gebouw wat er nu staat ook met grote instemming van de welstandscommissie is goedgekeurd. En ik vind het wel vrij laag bij de grond om dan in ieder geval bij de verdediging om inhoudelijke argumenten te onderschrijven, dat daar dan zeg maar opeens het gebouw als het ware geframed wordt. Dat is gewoon een constatering. Vervolgens wordt er door een ander collega-raadslid een constatering gedaan dat, en de heer Vos bedoelde het denk ik niet zo helemaal, maar dreigen met rechtszaken. Ja, ik denk dat inwoners heel goed luisteren naar dit college want die dreigt

ook met rechtszaken, alleen dan over grenscorrecties. En dat is misschien een stapje te ver, maar dan denk ik van: ja, ik blijf ervoor pleiten dat in deze commissies burgers misschien soms wat ongenueanceerd of niet helemaal de regeltjes kennen. En daar bent u als voorzitter voor om dat in goede banen te leiden, maar we kunnen ons wel gewoon voorstellen dat bewoners vanuit emotie misschien soms net een stapje te ver gaan. Inhoudelijk zouden wij het volgende nog willen inbrengen. Los van dat dit plan nu is ingetrokken, heeft de wethouder de Harmen Vosweg ingebracht. En wij stellen toch voor, zoals al eerder gezegd, dit nu maar als het moment in ons Larense bestaan te gebruiken om de diverse locaties die er dan zijn, te gaan bespreken. Daar kunnen de eigenaren van die locaties bij betrokken worden, maar echt nadrukkelijk wil ik ook het college uitnodigen om daar de woningbouwvereniging daarbij te betrekken. En dan gaan we gewoon eens voor al die plannen, niet achteraf, maar gewoon aan de voorkant de 33% of 50% berekenen. Dat zal bij iedere eigenaar wel wat pijn gaan doen, maar dan weten ze in ieder geval dat ze in Laren zitten. Dus dat voorstel wil ik sowieso nog meenemen. Weliswaar weet ik niet precies hoe dat nu moet, voorzitter, want het onderwerp is van tafel; maar dan is het hier maar gemeld. Een aantal dingen zijn wel echt nu achterhaald; die had ik anders nog wel willen noemen. Maar ik vind wel dat dit wel, los van of ik voor of tegen ben, en of ik nou wel of geen CDA'er ben: dit krijgt wel een beetje het karakter van handjeklap. De schijn hebben we met elkaar tegen en ik vind wel dat we daar als Larense gemeenteraad of als commissie toch wel eens even wat beter over na mogen denken. Want als ik nu wethouder zou zijn en mijn partij, die dan in die zin niet mijn partij als de VVD, maar de partij waarmee ik zaken doe, en die piepelt mij zo op deze avond, dan denk ik van ... Dan zou ik er heel naar van worden. En dus er hebben hier vanavond wat vastgoed-mensen ingesproken. En de vorige keer ben ik beticht als agrarisch vastgoeddeskundige. Nou, dan ben ik liever maar een slimme boer, of een domme boer. Maar ik vind gewoon dat wij hier als Larense raad echt gewoon een streep moeten trekken dat wij dit niet meer accepteren. Dat er gewoon zomaar voorstellen in een schorsing weggaan. We zitten hier allemaal met ons beste gedrag. Er zitten hier mensen die denken gewoon: hier zitten onze kiezers. Nou, ik zal niet het flauwe grapje nog een keer maken dat we er maar een paar honderd hebben als CDA. Maar dit ... Voorzitter, ik wil echt dat dit terugkomt op een paar plekken in het presidium, dat wij niet zo, in ieder geval CDA, niet willen behandeld worden. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Faas.

De heer Faas: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik zal eerst even reageren op de heer Van den Berg. Ik ken hem als een aimabel mens en altijd goedgemutst; hij is buitengewoon agressief vanavond. Ik weet niet wat de oorzaak is. In ieder geval, ten aanzien van het mooi of lelijk zijn van de Rabobank: dat was mijn persoonlijke mening. En ik blijf daar ook bij. De Rabobank hoort wat mij betreft bij de top-3 lelijkste gebouwen van Laren. En dat kunt u mij niet ontzeggen, mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Dat doe ik ook niet.

De heer Faas: Voorts, voorts begrijp ik het ook niet helemaal. Ik heb een heel klein stukje van het verhaal van de wethouder gemist omdat wij nog even overleg hadden in de wandelgangen, zoals dat dan heet. Mijn idee was dat het überhaupt lastig is bij een dergelijk project om er uit te komen. Ik bedoel, als ik het even heel kort samenvat, dan willen – terecht – de bewoners meer privacy; die willen hun woongenot veiligstellen. Zeer legitieme argumenten. Aan de andere kant kijk ik naar collega's van Laren Behoud, die zeggen: ja, wij willen toch eigenlijk wel meer sociale woningen. Nou, dat betekent al op de hele korte termijn dat een ultieme oplossing waar iedereen helemaal gelukkig en blij van wordt, er waarschijnlijk niet in zit. Ik heb begrepen, dat was ook eigenlijk mijn insteek voor de tweede instantie, uit de opmerkingen van de heer Voerman, dat er voor mij ook als verrassing plotsklaps wat ruimte ziet om de bewoners tegemoet te komen. In hoeverre dat ook

werkelijk gaat gebeuren, dat is misschien nog de vraag. Maar er zit ruimte die er voordien wellicht niet was. Ik begrijp ook dat er wellicht ruimte is ten aanzien van die sociale woningen. En dan ben ik alleen maar heel gelukkig als de heer Voerman zijn knopen telt en zegt: ik wil er nog even over nadenken, wat ik er van begrijp. En dat is dat naar mijn smaak geen reden om je dusdanig boos te maken als de heer Van den Berg doet. Dus ik ben daar content mee, en ik zou alleen willen ijveren voor het feit dat we het niet uitstellen voor 3, 4, 5, 6 maanden, want we moeten er wel een keer een klap op geven. Dat wilde ik even mededelen.

De voorzitter: De heer Grunwald.

De heer Grunwald: Ja, dank u wel, voorzitter. We praten hier vanavond over een keuzenota en met alle aangegeven beperkingen van die nota hebben we toch als D66 onze keuze bepaald, in de zin van dat er woningbouw zou moeten komen, in die zin. Daar is gewoon behoefte aan; aan kantoor is ook behoefte, maar je moet gewoon wat kiezen en je kunt niet allebei kiezen, blijkbaar. Wat ik wil zeggen is dat ons de plannen zoals ze nu aangedragen werden nog niet voldragen leken. En dat is ook mede doordat de heer Voerman aangaf dat er wat ruimte zat om nog aanpassingen door te voeren, gevoed. Dus nou ja, ik hoop dat het terugtrekken van en zich beraden op betekent dat hij inderdaad heel goed over nadentkt van wat wel mogelijk is. En dat hij dus met een plan komt wat draagvlak kan hebben bij de omwonenden, en dat vooral de beroering wegneemt die door de procedurele missers opgeroepen is. Dat die beroering weggenomen wordt, zodat wij dus ook het idee kunnen hebben: we doen hier iets voor Laren als geheel, maar we vergeten dus niet de omwonenden daarbij. Dank u wel.

De voorzitter: ...

De heer Loeff: Voorzitter, dank u wel. Allereerst denk ik dat het verstandig en wijs is dat dit plan niet in de raad wordt gebracht. Een bouwplan dat getuige deze avond op zoveel commotie stuit van omwonenden, met verschillende vormen van bezwaren, wat ook bij ons in de fractie behoorlijk wat discussie heeft opgeroepen en waar de meningen behoorlijk over uiteen liepen, is denk ik niet rijp voor besluitvorming. Zeker niet, en dat wil ik met name hier toevoegen, zonder enige restrictie aan de wijziging van de bestemming. Want het voorstel, zoals het daar ligt, is eigenlijk een onbeperkte vrijbrief van kantoor naar wonen. En ik denk zelf dat het goed is om het plan in tweeën te knippen. U heeft het voorstel gedaan een keuzenota voor te leggen en die te bespreken, en meteen daaraan een conclusie te koppelen om een verklaring van geen bedenking voor woningen te geven. Het lijkt mij heel verstandig dat wij in de raad ten eerste kijken naar de onderzoeken die er zijn. Dat we daar een debat over hebben en dan kijken in het bredere verhaal van het centrum van Laren: wat vinden wij nu belangrijk voor de toekomst van het dorp? Dan kunnen we al die plannen naast elkaar leggen. We hebben dat ook in de mail via onze fractievoorzitter aan u voorgelegd, in juli was dat, om het de keuzenota centrum te noemen, en ook echt sprake te laten zijn van keuzes: wat zijn nu de opties? Is dat alleen wonen? Zijn dat alleen appartementen? Is dat een combinatie? Is dat vooral herbestemmen? Wanneer gaan we dan herbestemmen? Hoe doen we dat met herbestemmen? Wat zijn daar de consequenties van? Dat zijn de zaken die we eerst zonder een bouwplan, want dat is de fuik waar we nu in zijn gelopen, zonder een bouwplan willen bespreken. Dat het bouwplan nu is teruggetrokken, vind ik heel erg goed. Want we kunnen over mooi en lelijk praten; ik vind het geen discussie. We hebben het over welstand, het gaat over: het past binnen redelijke eisen van welstand. Nou, dat kan. Prima. Maar het bouwplan is eigenlijk niet aan de orde. Ik vind het goed dat de heer Voerman zich beraadt op wat hij wil doen met het perceel, het terrein, eventueel het plan. Ik denk dat het verstandig is, en dat is een tip, om dat vooral eerst af te stemmen met de omwonenden. In de nieuwe omgevingswet is participatie het allerhoogste goed. Wij worden geacht te participeren, de gemeente wordt geacht te participeren. Maar ik denk dat hier een grote taak ligt bij zo'n majeur project, dat er

geparticipeerd wordt met alle omwonenden en daar een afstemming in wordt bereikt. En dat dan een voorstel komt richting de raad, en dat wij in die tussentijd hebben gekeken naar een keuzeoptie over wat we met het centrum, de verschillende locaties, willen doen. En daar zit ook bij de Chinees straks een wijziging aan te komen van mogelijk een horecagelegenheid naar wonen; er zit bij het terrein hier aan de Eemnesserweg een mogelijke wijziging van kantoor/bedrijf naar iets anders te komen. Er zijn meerdere plekken waar die wijzigingen aan de orde zijn. Dus die rapporten, die wil ik eigenlijk integraal een keer bespreken. En laten we daar, los van elk plan, van welk plan, een debat over voeren.

De voorzitter: Dank u zeer. '...'

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, dank u wel, voorzitter. Het is mij uit het hart gegrepen wat de voorgaande spreker gezegd heeft. Ik wil toch de heer Faas even zeggen, die verbaasde zich zo over de houding van de heer Van den Berg, maar het is gewoon een kwestie van oorzaak en gevolg. En ja, dan krijgt u dat.

De voorzitter: '...'

De heer Van den Berg: Dat had u niet verwacht, dat een liberaal het voor een christendemocraat opneemt. Maar dat komt ...

De voorzitter: Mevrouw Timmerman heeft het woord.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, de wethouder had het net ook over de appartementen die er zouden komen op de Golden River. Nou lees ik hier een stukje in de Gooi- en Eemlander: Hertenkamp Laren BV wil op de plek van het Chinese restaurant Golden River in Laren kwalitatief hoogwaardige koopappartementen. Investeringsmaatschappij blablabla. Wij hebben een tijd geleden een amendement aangenomen waarbij, en dat heb ik al eerder gezegd, het laatste stukje steeds niet werd opgenomen. Of de locatie Rabo het meest geschikt is voor bouw appartementen in het licht van de andere mogelijkheden.

De voorzitter: '...'

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, die zich thans ook voordoen bij Torenlaan 1 en Stationsweg 1, en dat had nog verder uitgebreid kunnen worden. Dus dat is of-of en niet en-en. En waarom is dat zo opgesteld? Dit amendement vraagt iets anders omdat we niet het hele centrum vol willen zetten met appartementen. Als je een levendig dorp wil met een goede balans tussen wonen, werken, en jong en oud, en bedrijvigheid – want dat staat ook in onze structuurvisie – dan moet je niet ad hoc inderdaad overal appartementen neer willen zetten. U had het over de welstand, dat die zo laaiend was. Nou, ik heb bij verschillende welstandsvergaderingen gezeten hierover: ze waren helemaal niet laaiend. Want het was beoordeeld zonder een beeldkwaliteitsplan waarin door de raad de kaders gesteld worden. Normaliter is het zo dat er eerst een beeldkwaliteitsplan door de raad vastgesteld wordt. Daar worden de kaders gesteld: als er gebouwd wordt, wat er dan gebouwd wordt en hoe er gebouwd wordt. En daar kan dan een welstandscommissie op toetsen. Maar dat hadden ze dus niet en de welstandsnota, die gaat niet over dit soort grote zaken. Het enige dat ze gezegd hebben is dat het voldoet aan redelijke eisen van welstand. En dat kan ook niet anders, want ze kunnen alleen maar dit beoordelen; niet in het kader van hoe het past in het dorp, enzovoorts, enzovoorts. Ja, als laatste: terugtrekken? Prima. Maar niet om een metertje zus-en-zo en de bewoners tegemoet te komen. Terug naar stap één, waarmee begonnen had moeten worden en waar ik al een jaar om vraag: terug naar de visie. En de heer Loeff heeft het ook al gezegd: er komen een aantal gebouwen vrij. Er zullen een aantal

bestemmingsveranderingen komen en dat inderdaad samen met de omwonenden. Wat willen we met ons dorp en hoe houden we het dorp mooi, levendig en bewoonbaar? Dank u wel.

De heer ...: Ja, de heer Van den Berg nogmaals.

De voorzitter: Oh, pardon, mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Ja, de heer Faas stelde nog een vraag. En daar dank ik hem zeer voor, want hij kent mij goed genoeg. Maar hij vroeg zich misschien af of het wel helemaal goed ging met mij. Maar dat gaat het wel, mijnheer Faas. De reden om misschien wat meer felheid en passie er in te brengen is dat de nette en correcte manier van de afgelopen vier jaar ons niet alles heeft opgeleverd. En soms moet je wat passie erin brengen om tot goede wasdom te komen, en vanavond is dat wat mij betreft met elkaar gelukt. En ik ben ook vooral blij dat de Larens Behoud-fractie op een hele keurige wijze, mijnheer Loeff, eigenlijk vertelt wat wij al jarenlang roepen met elkaar. En laten wij daar ook voor gaan. En ik zou de voorzitter nogmaals willen vragen dat ... Dat was een CDA-standpunt, mijnheer de wethouder, dat wij dit wat a-politiek gaan aanvliegen in de zin van: een goede discussie over locaties en wat we hier willen. Dus het pleidooi van de heer Loeff en van anderen hier aan tafel, inclusief denk ik ook de VVD-fractie, steunen wij van harte.

De heer Stam: Ja, ik heb al eens een keer in een klankbordsetting een notitie gestuurd naar de raad waarin wij ... Of ik heb een notitie naar de raad gestuurd waarin de klankbordsetting nog eens een aantal mogelijkheden die ik voor mij zie in de komende vier jaar op een rijtje heb gezet. Daar was de heer Van den Berg overigens niet bij – wel uitgenodigd. Daar hebben we nog eens op een rijtje gezet: wat gaan we doen met ... Wat kunnen we doen op zo'n Van Erven Dorensark? Wat kan er met die '...' en ga zo maar door. Ondertussen trekken sommige partijen zich soms terug uit een proces, zoals we vanavond meemaken, en dan maar eens kijken hoe dat afloopt, en dienen andere zich aan. Ik zal u binnenkort eens vertellen wat zich nou weer heeft aangediend. Maar het is niet zo simpel om te zeggen: nou gaan we eens even een notitie maken waarin al die dingen in elkaar verknoopt worden. Want de werkelijkheid van dit leven is dat soms dingen buitengewoon snel veranderen, de ene of de andere kant op. En soms gaat iets door en soms gaat iets helemaal niet door. En het is helemaal niet zo simpel ...

De heer Van den Berg: Is de wethouder dan niet met mij eens dat het juist gaat dat we een koers uitzetten die dan niet de waan van de dag is?

De heer Stam: Dat vind ik ook wel, maar de dag ... Het leven van dit college en van wethouders is soms ... Heeft soms te maken met dingen die per week, per maand veranderen. En dan kun je zeggen: ja, dan knoop ik allerlei dingen aan elkaar. Ik wil het met alle plezier nog eens proberen, maar ondertussen veranderen ... Dat is het enige wat ik zeg. Ik had een jaar geleden het idee, mag ik nog wel hier zeggen, met steun van Larens Behoud dat wij een hotel zouden kunnen bouwen aan de Torenlaan. Nou, drie maanden later was het verdwenen. Ik bedoel, ja, wat ...

De heer ...: Bij interruptie. De wethouder die vraagt nu aan de Larens Behoud-fractie ... Dit gaat nog even een stap verder, maar net daarvoor vertelde hij dat hij het moeilijk vindt om in de hectiek van de dag overall kennis van te nemen. Maar volgens mij, als ik gewoon hard ga tellen, zit hier een gemeenteraad die in ruime meerderheid hem op alle fronten wil steunen om te doen wat de heer Loeff net voorstelde. Dus dan hoeft hij zich niet zo heel veel zorgen te maken.

De voorzitter: Gaat u door, wethouder. Gaat u door.

De heer Stam: Ik zeg ook niet dat ik het niet ga doen.

De voorzitter: Gaat u door, wethouder.

De heer Stam: Maar, ja. En dan moet het mij toch van het hart, ik ga dat niet allemaal meer citeren, maar zowel de stedenbouwkundige, BDP, heeft een duidelijke opvatting over het feit dat ... Over de Rabobank. Daar is een hele uitgesproken visie over. Zit allemaal bij de stukken, mijnheer Van den Berg en anderen. Als je kijkt naar de opvattingen van Mooi Sticht, daar staat ook vrij helder wat er wordt opgemerkt. En ik kan niet anders dan zeggen dat ook de ... En dan zegt mevrouw Timmerman: ik ben daar bij geweest. Zou kunnen. Ik lees ... En de heer De Jonge is er van onze kant ook bij geweest, ik lees een hele andere opvatting van de commissie Ruimte en Kwaliteit. Ik denk dat alleen uiteindelijk vanavond met elkaar te concluderen dat dit het voorstel door de opdracht ... Of door de eigenaar van de Rabobank op dit moment is teruggenomen. Die gaat zich beraden. Ik zal ter harte nemen, datgene wat de raad of de commissie vanavond tegen mij heeft gezegd, en eens kijken op welke manier wij in het college tot een besluit daarover kunnen komen.

De voorzitter: Mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Mag ik nog één afsluitende opmerking maken? Dat als wij werken met een gedragen visie door de raad en door de bevolking, dat gewoon alles daar in geschoven kan worden. Wat er ook gebeurt.

De voorzitter: Ik stel het volgende vast: de commissie stelt met instemming vast dat de aanvraag met betrekking tot deze vergunning, dat die is ingetrokken. Twee: onderschrijft de mogelijkheid dat er wijzigingen in het voorliggende raadsvoorstel worden overwogen. Drie: stemt in met de ...

De heer Van den Berg: Mag ik daar iets vinden?

De voorzitter: '...'

De heer Van den Berg: Aandachtstreepje 1 kan ik wel volgen; aandachtstreepje 4 zou wat mij betreft aandachtstreepje 2 moeten zijn. Maar aandachtstreepjes 2 en 3, die ontgaan mij. Ik denk dat de aanvrager heeft het plan ingetrokken en ik deel niet de conclusie dat daar wat aanpassingen aan moeten komen. En ik deel ook niet de conclusie van het derde aandachtstreepje waarin u concludeert dat het college daarin mee gaat denken. Ik denk dat we vanavond ... Mijn conclusie zou zijn: de aanvrager heeft het plan ingetrokken. En twee is: wij gaan het niet doorgeleiden. En dat is de conclusie die ik deel.

De heer Stam: Ik wil het nog ... Mag ik nog een keer ...

De voorzitter: Pardon, in het licht van de discussie van deze avond, dat de commissie '...' U wilt nog graag inspreken? Dat mag, want u hebt het recht daartoe. U hebt het recht daartoe. Excuses daarvoor. Voordat we afsluiten, krijgt u de gelegenheid voor inspreken. '...'

De heer Stam: Nou ik ... Het enige ... Kijk, u komt tot een conclusie die ik verder niet kan dekken omdat ik heb alleen maar gezegd datgene wat de eigenaar van het pand mij meedeelt vanavond. Ik heb eerder gezegd dat ik, wat mij betreft had het college het graag naar de raad genomen. De eigenaar van het pand deelt mij mede vanavond dat hij het plan terugtrekt en zich nader gaat beraden over zijn positie. Meer is daar niet van gezegd. Dus het is niet zo dat dat ... Ik bedoel, zo heb ik het niet opgevat en zo moet het dus ook niet geconcludeerd

worden, dat hij nu allerlei plannen gaat maken om ... Misschien gaat hij wel helemaal geen plannen maken. Ik weet het niet. Ik bedoel ...

De voorzitter: '...'

De heer Van den Berg: Voorzitter, ik zou dan toch ook aan het college ...

De voorzitter: Mag ik nu ... Voordat u het woord krijgt, wil de heer Vos toch nog iets zeggen.

De heer Vos: Ja, want ik denk als we zo straks uit elkaar gaan en iedereen nog zijn zegje gezegd heeft, dat het buitengewoon onbevredigend is voor een aantal mensen, heel vervelend. Maar bovendien ook weinig zoden aan de dijk zet. Ik zou eigenlijk de mensen van de tafel, de gemeenteraadsleden, commissieleden, willen uitnodigen om het memo wat de wethouder in eerste instantie opgesteld heeft over nieuwe bebouwing, extra bebouwing, et cetera, wat in de klankbordgroep besproken is, een iets officiëlere status te geven en dat heel snel op tafel te gaan leggen en daarover te gaan praten. Want volgens mij is dat een lacune die wij vanavond geconstateerd hebben. Volgens mij hebben een aantal partijen het hier aan tafel genoemd, dat we daar niet heel helder in zijn wat we nou precies willen. En dat we daar als de wiedeweerga mee aan de gang gaan. Dat zou mijn voorstel zijn. En ik kijk even naar de wethouder of hij daar in mee wil gaan. Want het zijn memo, vandaar.

De voorzitter: Wethouder.

De heer Stam: Ja, ik zou toch niks anders willen zeggen dat wat ik heb gezegd, namelijk dat ik goed heb geluisterd naar wat de commissie heeft gezegd: dat ik alle noten heb geproduceerd die in de klankbordgroep is besproken. De mogelijkheid die ik tot nog toe heb gezien en dat ik in het college zal bespreken op welke manier wij daarmee om zullen gaan.

De voorzitter: Oké, dank u zeer.

De heer Lagerweij: Wij worden als sprekers bedankt door alle partijen aan tafel voor onze inspraak. Ik wil ook iedereen bedanken, alle partijen die naar ons hebben geluisterd, behalve de VVD moet ik eerlijk zeggen. Want dat was een voorgeleefd verhaal; er wordt totaal niet naar ons geluisterd. Daar gaat het niet om; het gaat nu om de conclusie. Ik was met de samenvatting van de voorzitter ... De eerste vier punten was ik het niet eens. Daar wilde ik graag inspreken maar toen de heer Van de Berg ingreep en zei: we beperken het tot twee punten, moet ik zeggen, dat sluit helemaal aan bij wat wij willen. Er wordt heel vaak gezegd: het gaat om de bewoners, we gaan met de bewoners praten. Dat is ook al wat ik al jaren hoor. Daarom zijn wij ook fel, net als de buurman. Ik in ieder geval, laat ik voor mijzelf spreken. En er wordt niet met de bewoners gesproken. En wij hebben als bewoners een petitie ingeleverd dat wij niet willen dat er gesloopt wordt. Dus dan hoeft er verder niet met ons gesproken te worden: in de petitie staat precies wat wij vinden en daar blijven wij gewoon bij. Tenzij er weer nieuwe argumenten bij komen. Vinden wij allemaal prima, willen we ook graag over meepraten. Maar ik ben helemaal eens dat het niet zo moet zijn dat hier over een maand of over twee maanden of over drie maanden weer een soort variant van het hele verhaal wordt ingeleverd, want dan gaan we weer hetzelfde riedeltje doen. Dan sta ik hier weer hetzelfde verhaal te vertellen; staan mijn medebewoners hier weer hetzelfde te vertellen; gaat de heer Stam weer vertellen dat het wel een goed onderzoek is en iemand anders gaat weer vertellen dat het weer anders is. Dat wordt een herhaling van zetten. Dus ik ben het helemaal eens ook met wat daar werd gezegd: laten we dan gewoon helemaal vanaf het begin beginnen en laten we het dan langzaam opbouwen in het belang van Laren. En ik schik mij best wel

in het belang van Laren, als daar ook rekening wordt gehouden met mijn belang. Maar niet alleen maar van: wij denken dat het in het belang is van Laren. Er komt een iemand langs die opportunistisch is; we gaan er lekker in mee, en ja, dan gaan we het gewoon pushen net zolang totdat we gelijk krijgen. Want dat gevoel heb ik.

De voorzitter: '...'

De heer Lagerweij: Dan wil nog één vraag stellen: ik zou wel eigenlijk graag willen dat de heer Voerman toelicht waarom hij heeft besloten om de boel in te trekken.

De voorzitter: '...' Zijn er van de zijde van de tribune andere personen die behoefte hebben om in te spreken? De heer Rijgman. Gaat u zitten.

De heer Rijgman: '...' Kay zei dat net. Ik zeg maar Kay; ik mag zo onbeleefd zijn om Kay te zeggen. Met grote nadruk, voordat we van interessantigheid rond deze tafel over elkaar heen donderen, wil ik eigenlijk zeggen: wij zijn in dit plan, als het zo in je achtertuin ligt, zijn wij, de bewoners, het allerbelangrijkste. En dan komt deze tafel pas aan bod. Ik zou zeggen ... Een oplossing hiervan was geweest, die wil ik nog wel even kwijt, want die zei ik net tegen mijn medebewoners op de gang, dat als de heer Voerman en de hoofdbelanghebbende de heer De Bree de moeite hadden genomen om met wethouder Stam, hetgeen hij mij enige tijd geleden hier heeft toegezegd, dat hij dat met mij zou doen maar nooit is nagekomen, om de tafel zou zijn gaan zitten. Is geen Nederlands. Zou ik zeggen met een getuige erbij en iemand die notuleert. Dat je dan tot heldere afspraken komt. Dat je dan een aantal keer moet vergaderen en zegt: nou, dat wil ik niet; en ik wil niet zo'n puntjak vanuit mijn achtertuin zien; en ik wil niet dit en dat – dan was je tot een heel ander resultaat gekomen. En dat pad is niet gekozen. En wij hebben als bewoners dat signaal een aantal keren gegeven. Maar nogmaals, gaat er hier weer iets spelen, want ongetwijfeld gaat natuurlijk ... Zo'n duur pand blijft niet eindelijk leegstaan, daar gaat weer op geschoten worden. Dan vind ik het belangrijk dat wij als aanwonenden als eerste worden gehoord hierin. En direct mee spelen, en wij zijn bereid om daar tijd in te investeren, om met deze hele commissie avond na avond na avond daarover te praten, want wij hebben er belang bij. Ja, dat was hem. Dank u wel.

De heer ...: Ja, ik vind dat ... Ik verheug me dat het is ingetrokken, voorlopig. Maar ik vind ook dat we hier een les van kunnen leren. Dit plan is heel geïsoleerd behandeld. Er worden daar of kantoor verdergezet, of woningen of misschien een hotel. Maar je moet toch kijken, want er zijn meerdere van dit soort locaties waar appartementen zouden kunnen komen, naar een verhouding in het dorp tussen wonen, werken en recreëren. Nou, ik heb al even genoemd zijn gebrek aan een visieplan. Maar als wij maar overal appartementen gaan bouwen, dan verdwijnen er allemaal werkplekken. Een ambachtelijke werkplek op de zagerij is weg; een restaurant, is een werkplek, worden mogelijk appartementen; een kantoorcomplex verdwijnt, worden woningen. Hoe houd je die balans tussen wonen, werken en recreëren in het dorp in stand als je dus dit soort projecten zo solistisch benadert? Ik denk dus dat er toch meer een visie moet komen, anders krijg je dit gedonder steeds. Dan heb ik net even de heer Voerman aangesproken. En hij heeft in feite alleen de omwonenden, dat wil zeggen drie kanten van het terrein uitgenodigd, en de bewoners en eigenaren aan de overkant, van de Van Nispenstraat, zijn niet uitgenodigd. Een zeer pijnlijke constatering, vind ik, want daar spelen economische belangen. En daar kun je zomaar in geschaad worden. Ik vind het uiterst onzorgvuldig. En ook de rol van het college om daar toch in de gesprekken die er zijn, enige regie op te kunnen uitvoeren, die is achterwege gebleven. Wat ik ook mis, is in een dergelijk plan ... We hebben net bij Rosa Spier gezien dat daar een verkeersplan ontbreekt. Er wordt hier een plan neergezet van: nou, we gaan daar woningen bouwen. Maar wat gebeurt er met de omgeving? Het verkeer wat deze woningen gaat opleveren, nou, dat willen we

niet geleiden via de Van Nispenstraat, dus dat moet over de Dammaat. Een verkeersplan: ik heb het niet gezien. Ik weet niet hoe het uitpakt. Het kan meevallen, maar ik heb het niet gezien. Ik had dat graag gezien. Wat zijn de consequenties voor de Van Nispenstraat om ... Ik snap wel dat de overkant niet is uitgenodigd, want om dus de bewoners tegemoet te komen is het hele blok tien meter opgeschoven, helemaal tot aan de rooilijn. Maar wat betekent dat voor het aanzien van de winkelstraat en de waarde van de panden? Eén: zeg maar de gevels komen dicht bij elkaar. Je hebt ofwel geluidsoverlast in de Van Nispenstraat: dat kan niet weg als je de gevels dicht bij elkaar zet. De luchtkwaliteit van de Van Nispenstraat is slecht; dat ga je ook beïnvloeden. Ik denk dat je ook als je een dergelijk plan inzet een effectenrapportage moet hebben voor de omliggende straten. Wat betekent het voor anderen als je zo'n plan doorvoert? Ik heb dat gemist en dat vind ik jammer.

De voorzitter: De heer Vos heeft nog een vraag. Oh, die is aan het dromen. 🟡

6. Rondvraag

7. Sluiting

De voorzitter: En daarmee is deze vergadering geschorst.